

Официален вестник

на Европейския съюз

C 134

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
22 май 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейския съюз	
2010/C 134/01	Последна публикация на Съда в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 113, 1.5.2010 г.	1
	V Становища	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд	
2010/C 134/02	Съединени дела C-236/08—C-238/08: Решение на Съда (голям състав) от 23 март 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Google France, Google, Inc./Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08) (Марки — Интернет — Търсачка — Реклама от ключови думи („keyword advertising“) — Визуализиране, от съответстващи на марки ключови думи, на връзки към сайтове на конкуренти на притежателите на посочените марки или към сайтове, които предлагат фалшиви стоки — Директива 89/104/ЕИО — Член 5 — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 9 — Отговорност на оператора на търсачката — Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия)	2

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 134/03	Дело C-278/08: Решение на Съда (първи състав) от 25 март 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH (Марки — Интернет — Реклама от ключови думи („keyword advertising“) — Визуализиране, като се изхожда от идентични или сходни с марки ключови думи, на връзки към сайтове на конкуренти на притежателите на посочените марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 5, параграф 1)	3
2010/C 134/04	Съединени дела C-317/08—C-320/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Giudice di Pace di Ischia, Италия) — Rosalba Alassini (C-317/08) и Filomena Califano/Wind SpA (C-318/08) и Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA (C-319/08) и Multi-service Srl/Telecom Italia SpA (C-320/08) (Преюдициално запитване — Принцип на ефективна съдебна защита — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Универсална услуга — Спорове между крайни потребители и доставчици — Задължителен опит за постигане на споразумение в извънсъдебна помирителна процедура)	3
2010/C 134/05	Дело C-325/08: Решение на Съда (голям състав) от 16 март 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC (Член 39 ЕО — Свободно движение на работници — Ограничаване — Професионални футболни играчи — Задължение за подписване на първия договор като професионален играч с обучаващия клуб — Осъждане на играча да заплати обезщетение за вреди, поради нарушението на това задължение — Обосноваване — Цел, състояща се в насърчаване наемането и обучението на млади играчи)	4
2010/C 134/06	Дело C-392/08: Решение на Съда (трети състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 96/82/ЕО — Контрол на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества — Член 11, параграф 1, буква в) — Задължение за съставяне на планове за извънредни ситуации извън предприятието — Срок)	5
2010/C 134/07	Дело C-414/08 P: Решение на Съда (втори състав) от 25 март 2010 г. — Sviluppo Italia Basilicata SpA/Европейска комисия (Обжалване — Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР) — Намалване на финансовата помощ — Обща субсидия за осъществяването на мерки за подкрепа на малки и средни предприятия — Краен срок за извършването на инвестиции — Право на преценка на Комисията) ...	5
2010/C 134/08	Дело C-419/08 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. — Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 2320/97 относно налагане на антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби — Извъндоговорна отговорност — Вреда — Причинно-следствена връзка)	6
2010/C 134/09	Дело C-440/08: Решение на Съда (първи състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — F. Gielen/Staatssecretaris van Financiën (Пряко данъчно облагане — Член 43 ЕО — Чуждестранно данъчнозадължено лице — Предприемач — Право на приспадане в полза на самонаетите лица — Критерий за минимален брой часове — Дискриминация на чуждестранните данъчнозадължени лица в сравнение с местните данъчнозадължени лица — Възможност за приравняване)	6

2010/C 134/10	Дело C-451/08: Решение на Съда (трети състав) от 25 март 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf, Германия) — Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben (Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство — Обществени поръчки за строителство — Понятие — Продажба от публичноправен орган на земя, върху която приобретателят възнамерява да извърши последващи строителни работи — Строителни работи, съответстващи на определени от административно-териториална единица цели по урбанистично развитие на населените места)	7
2010/C 134/11	Дело C-3/09: Решение на Съда (осми състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van Beroep te Gent, Белгия) — Erotic Center BVBA/Belgische Staat (Шеста директива ДДС — Член 12, параграф 3, буква а) — Приложение 3 — Намалена ставка на ДДС — Понятие „входен билет за кино“ — Кабина за самостоятелно гледане на филми по избор)	7
2010/C 134/12	Дело C-79/09: Решение на Съда (втори състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 13 и 132 — Публичноправни организации — Качество на публичноправни органи — Дейност — Третиране като данъчно незадължени лица — Случаи на освобождаване — Социално-културен, здравен и образователен сектор — Еврорегиони — Насърчаване на трудовата мобилност — Осигуряване на персонал — Тежест на доказване)	8
2010/C 134/13	Дело C-218/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel, Белгия) — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Възстановявания при износ — Член 5, параграф 3 — Условия за предоставяне — Изключение — Понятие за непреодолима сила — Продукти, погинали по време на превоза)	8
2010/C 134/14	Дело C-55/08: Определение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca do Porto, Португалия) — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, по-рано известно като Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment (Преюдициално запитване — Недопустимост)	9
2010/C 134/15	Дело C-432/08 P: Определение на Съда от 9 декември 2009 г. — Luigi Marcuccio/Европейска комисия (Обжалване — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Поемане на медицинските разходи — Мълчалив отказ на искането за пълното възстановяване на направените от жалбоподателя медицински разходи — Жалба, отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)	9
2010/C 134/16	Съединени дела C-478/08 и C-479/08: Определение на Съда (осми състав) от 9 март 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia, Италия) — Buzzi Unicem SpA и др. (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Принцип „замърсителят плаща“ — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Приложимост <i>ratione temporis</i> — Замърсяване, което започва преди предвидената за транспониране на тази директива дата и продължава след нея — Национална правна уредба, съгласно която разходите за отстраняване на свързаните с това замърсяване щети се поемат от множество предприятия — Изискване за умишлено или небрежно поведение — Изискване за причинно-следствена връзка — Мерки за отстраняване — Задължение за консултиране със засегнатите предприятия — Приложение II към посочената директива)	10

2010/C 134/17	Дело C-23/09 P: Определение на Съда (пети състав) от 22 януари 2010 г. — ecobluе AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (Жалба — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Поранна марка BLUE — Словен знак „Еcobluе“ — Вероятност от объркване — Прилика в знаците)	11
2010/C 134/18	Дело C-24/09: Определение на Съда (четвърти състав) от 11 март 2010 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen, Швеция) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 85/337/ЕО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 96/61 — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Участие на обществеността в процеса на вземане на решения в областта на околна среда — Право на обжалване на разрешението за осъществяване на проекти, които могат да имат значително въздействие върху околната среда)	12
2010/C 134/19	Дело C-43/09 P: Определение на Съда от 22 януари 2010 г. — Република Гърция/Европейска комисия (Обжалване — Решение на Комисията за намаляване на размера на първоначално отпуснатата финансова помощ от Кохезионния фонд по проекта за новото международно летище на Атина в Спата — Жалба за отмяна — Принцип за забрана на обратното действие, принцип на правната сигурност и принцип на пропорционалост — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	13
2010/C 134/20	Дело C-68/09 P: Определение на Съда от 29 януари 2010 г. — Georgios Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ), Комисия на Европейските общности, правопреемник на ЕАВ (Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Публична служба — Договор за неопределено време на срочно нает служител — Прекратяване)	13
2010/C 134/21	Дело C-150/09 P: Определение на Съда от 21 януари 2010 г. — Iride SpA, Iride Energia SpA/Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Помощ, обявена за съвместима с общия пазар при условие, че получателят ѝ възстанови обявена предходна помощ, обявена за незаконосъобразна — Съвместимост с член 87, параграф 1 ЕО — Грешки при прилагането на правото — Изопачаване на доводите на жалбоподателите — Пороци в мотивите — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	14
2010/C 134/22	Дело C-408/09: Преюдициално запитване, отправено от Município de Barcelos (Португалия) на 23 октомври 2009 г. — Município de Barcelos/Португалска държава	14
2010/C 134/23	Дело C-509/09: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 9 декември 2009 г. — eDate Advertising GmbH/X	14
2010/C 134/24	Дело C-20/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Trani (Italia) на 13 януари 2010 г. — Vино Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA	15
2010/C 134/25	Дело C-76/10: Преюдициално запитване, отправено от Krajským súdom v Prešove (Словашка република) на 9 февруари 2010 г. — POHOTOVOŠŤ s.r.o./Iveta Korčková	16

2010/C 134/26	Дело C-85/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 12 февруари 2010 г. — Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)	17
2010/C 134/27	Дело C-93/10: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 17 февруари 2010 г. — Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Financial Services AG	18
2010/C 134/28	Дело C-101/10: Преюдициално запитване, отправено от Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Австрия) на 23 февруари 2010 г. — Генчо Павлов и Gregor Famira/Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien	18
2010/C 134/29	Дело C-104/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland на 24 февруари 2010 г. — Patrick Kelly/National University of Ireland	19
2010/C 134/30	Дело C-107/10: Преюдициално запитване отправено от Административен съд София-град (България) на 25 февруари 2010 г. — „Енел Марица Изток 3“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — София при Централно управление на Националната агенция за приходите	20
2010/C 134/31	Дело C-108/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Venezia (Италия) на 26 февруари 2010 г. — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca	21
2010/C 134/32	Дело C-113/10: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts Düsseldorf (Германия) на 2 март 2010 г. — Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen	21
2010/C 134/33	Дело C-114/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 3 март 2010 г. — Belpolis Benelux SA/Belgische Staat	22
2010/C 134/34	Дело C-115/10: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 3 март 2010 г. — Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.“/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	22
2010/C 134/35	Дело C-119/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 4 март 2010 г. — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH	23
2010/C 134/36	Дело C-121/10: Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	24
2010/C 134/37	Дело C-126/10: Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 10 март 2010 г. — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais	25

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 134/38	Дело C-128/10: Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет) (Гърция) на 11 март 2010 г. — Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Υπουργος Emporikis Naftilias	25
2010/C 134/39	Дело C-129/10: Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет) (Гърция) на 11 март 2010 г. — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Υπουργος Emporikis Naftilias	26
2010/C 134/40	Дело C-130/10: Жалба, подадена на 11 март 2010 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз	26
2010/C 134/41	Дело C-132/10: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Белгия) на 15 март 2010 г. — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley и 3. Marie Joëlle Armel Halley/Belgische Staat	27
2010/C 134/42	Дело C-135/10: Преюдициално запитване, отправено от Corte di Appello di Torino (Италия) на 15 март 2010 г. — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso	27
2010/C 134/43	Дело C-139/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 17 март 2010 г. — Prism Investments BV/J.A. van der Meer в качеството му на синдик на Arilco Holland BV	28
2010/C 134/44	Дело C-316/08: Определение на председателя на първи състав на Съда от 23 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione, Италия) — Latex srl/Agenzia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze	28
2010/C 134/45	Дело C-290/09: Определение на председателя на Съда от 23 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo per la Sardegna, Италия) — Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna, в присъствието на Space SpA и Passamonti Srl и др.	28
2010/C 134/46	Съединени дела C-364/09 P и C-365/09 P: Определение на председателя на Съда от 10 февруари 2010 г. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Schwarzbräu GmbH	28

Общ съд

2010/C 134/47	Дело T-50/05: Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Извършване на информационни услуги във връзка с телематичните системи за контрол на движението на акцизни стоки — Отхвърляне на офертата на оферент — Жалба за отмяна — Консорциум оферент — Допустимост — Принципи на равно третиране на оферентите и на прозрачност — Критерии за възлагане — Принципи на добра администрация и на полагане на дължимата грижа — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)	29
---------------	---	----

2010/C 134/48	Дело T-42/06: Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Gollnisch/Парламент (Привилегии и имунитети — Член на Европейския парламент — Решение привилегиите и имунитетите да не се защитят — Жалба за отмяна — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество — Иск за обезщетение — Поведение, в което се упреква Парламентът — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Причинно-следствена връзка)	29
2010/C 134/49	Дело T-338/07 P: Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Bianchi/ETF (Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Договор, сключен за определен срок — Решение, съдържащо отказ за подновяване на договора — Член 47, буква б) от УРДС)	30
2010/C 134/50	Дело T-427/07: Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Mirto Corporación Empresarial/CXВП — Maglificio Barbara (Mirtillino) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словната марка на Общността Mirtillino — По-ранна словна марка на Общността MIRTO — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))	30
2010/C 134/51	Съединени дела T-5/08—T-7/08: Решение на Общия съд от 25 март 2010 г. — Nestlé/CXВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle и Golden Eagle Deluxe) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративни марки на Общността „Golden Eagle“ и Golden „Eagle Deluxe“ — По-ранни международни и национални марки, изобразяващи голяма чаша за кафе и кафе на зърна — Относително основание за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	31
2010/C 134/52	Дело T-363/08: Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — 2nine/CXВП — Pacific Sunwear of California („nollie“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „nollie“ — По-ранна словна национална марка „NOLI“ и по-ранна словна международна марка „NOLI“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	31
2010/C 134/53	Дело T-364/08: Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — 2nine/CXВП — Pacific Sunwear of California („nollie“) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „nollie“ — По-ранна словна национална марка „NOLI“ и по-ранна словна международна марка „NOLI“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	32
2010/C 134/54	Дело T-423/08: Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Inter-Nett 2000/CXВП — Unión de Agricultores (HUNAGRO) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка на фигуративна марка на Общността HUNAGRO — По-ранна фигуративна марка на Общността UNIAGRO — Частичен отказ на регистрация — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) и член 12, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 12, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	32

2010/C 134/55	Дело T-577/08: Решение на Общия съд от 26 март 2010 г. — Proges/Комисия (Обществени поръчки за услуги — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Програма за създаване на модели за използването на територията — Отхвърляне на офертата на оферент — Жалба за отмяна — Правен интерес — Допустимост — Критерии за възлагане)	33
2010/C 134/56	Дело T-130/09: Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Eliza/CXВП — Went Computing Consultancy Group (eliza) (Марка на Общността — Възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, съдържаща думата eliza — По-ранна словна марка на Общността ELISE — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	33
2010/C 134/57	Дело T-105/07: Определение на Общия съд от 3 март 2010 г. — MarketTools/CXВП — Optimus-Telecomunicações (ZOOMERANG) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	34
2010/C 134/58	Дело T-516/08: Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Eriksen/Комисия (Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск, явно лишен от всякакво правно основание)	34
2010/C 134/59	Дело T-5/09: Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Lind/Комисия (Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск, явно лишен от всякакво правно основание)	35
2010/C 134/60	Дело T-6/09: Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Hansen/Комисия (Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск, явно лишен от всякакво правно основание)	35
2010/C 134/61	Дело T-155/09: Определение на Общия съд от 8 март 2010 г. — Maxcom/CXВП — Maxdata Computer (maxcom) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	36
2010/C 134/62	Дело T-1/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. — SNF/ECHA (Обезпечително производство — Регламент REACH — Идентифициране на акриламид като вещество, което поражда сериозно безпокойство — Молба за спиране на изпълнението и други обезпечителни мерки — Липса на неотложност)	36
2010/C 134/63	Дело T-6/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. — Sviluppo Globale/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнението и за постановяване на временни мерки — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност)	37

2010/C 134/64	Дело T-16/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. — Alisei/Комисия (Обезпечително производство — Програма за създаване на „Инструмент за прехрана“, предназначен за развиващите се страни — Покана за представяне на предложения за предоставянето на безвъзмездни помощи — Отказ на безвъзмездна помощ — Молба за спиране на изпълнението — Липса на правен интерес — Неспазване на формалните изисквания — Недопустимост) 37	37
2010/C 134/65	Дело T-104/10: Жалба, подадена на 3 март 2010 г. — Германия/Комисия 37	37
2010/C 134/66	Дело T-107/10: Жалба, подадена на 3 март 2010 г. — Procter & Gamble Manufacturing Cologne/СХВП — Natura Cosméticos (NATURAVIVA) 38	38
2010/C 134/67	Дело T-109/10: Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Люксембург/Комисия 39	39
2010/C 134/68	Дело T-110/10: Иск, предявен на 8 март 2010 г. — Insula/Комисия 40	40
2010/C 134/69	Дело T-114/10: Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия 40	40
2010/C 134/70	Дело T-116/10: Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия 41	41
2010/C 134/71	Дело T-120/10: Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — ClientEarth и др./Комисия 42	42
2010/C 134/72	Дело T-121/10: Жалба, подадена на 11 март 2010 г. — Conte и др./Съвет 43	43
2010/C 134/73	Дело T-123/10: Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Hartmann/СХВП (Complete) 45	45
2010/C 134/74	Дело T-124/10: Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — Lidl Stiftung/СХВП — Vinotasia (VITASIA) 45	45
2010/C 134/75	Дело T-130/10: Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — Lux Management/СХВП — Zeis Excelsa (KULTE) 46	46
2010/C 134/76	Дело T-135/10: Жалба, подадена на 23 март 2010 г. — Pieno žvaigždės/СХВП — Fattoria Scaldasole (logurt.) 47	47
2010/C 134/77	Дело T-138/10: Жалба, подадена на 24 март 2010 г. — Испания/Комисия 47	47
2010/C 134/78	Дело T-143/10: Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — Ben Ri Electrónica/СХВП — Sacora (LT LIGHT-THECNO) 48	48

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2010/C 134/79	Дело T-144/10: Жалба, подадена на 29 март 2010 г. — Space Beach Club/СХВП — Flores Gómez (SpS space of sound)	49
2010/C 134/80	Дело T-303/94: Определение на Общия съд от 4 март 2010 г. — de Jong/Съвет и Комисия	50
2010/C 134/81	Дело T-312/08: Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Ellinikos Niognotom/Комисия	50
2010/C 134/82	Дело T-350/08: Определение на Общия съд от 18 март 2010 г. — Papierfabrik Hamburger-Spremberg/Комисия	50
2010/C 134/83	Дело T-428/09: Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Berenschot Groep/Комисия	50

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2010/C 134/84	Дело F-7/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 23 февруари 2010 г. — Farig/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (Публична служба — Длъжностни лица — Аtestиране — Аtestационен доклад — Период на аtestиране 2006/2007 — Искане за отмяна на аtestационния доклад — Явна грешка в преценката — Поправяне на неимуществени вреди)	51
2010/C 134/85	Дело F-26/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 март 2010 г. — N/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Допустимост — Психически тормос — Задължение за полагане на грижа — Неимуществена вреда)	51
2010/C 134/86	Дело F-33/09: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 март 2010 г. — Цветанова/Комисия (Публична служба — Срочно наети служители — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Условия, предвидени в член 4 от Приложение VII към Правилника — Обичайно местопребиваване преди постъпване на служба — Престой в качеството на студент в мястото на работа през референтния период — Стажове извън мястото на работа през референтния период — Съобразяване на действителното местопребиваване)	52
2010/C 134/87	Дело F-47/08: Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 25 март 2010 г. — Buschak/ЕФПУЖТ (Публична служба — Европейска фондация за подобряване условията на живот и труд — Длъжностна характеристика на заместник директора — Жалба за отмяна — Иск за обезщетение — Правен интерес — Явна недопустимост)	52
2010/C 134/88	Дело F-99/09: Жалба, подадена на 8 декември 2009 г. — Papathanasiou/СХВП	52

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 134/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 100, 17.4.2010 г.

ОВ С 80, 27.3.2010 г.

ОВ С 63, 13.3.2010 г.

ОВ С 51, 27.2.2010 г.

ОВ С 37, 13.2.2010 г.

ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 23 март 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Google France, Google, Inc./Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

(Съединени дела C-236/08—C-238/08) ⁽¹⁾

(Марки — Интернет — Търсачка — Реклама от ключови думи („keyword advertising“) — Визуализиране, от съответстващи на марки ключови думи, на връзки към сайтове на конкуренти на притежателите на посочените марки или към сайтове, които предлагат фалшиви стоки — Директива 89/104/ЕИО — Член 5 — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 9 — Отговорност на оператора на търсачката — Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия)

(2010/C 134/02)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Google France, Google, Inc.

Ответници: Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 5, параграф 1, букви а) и б) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) и на член 14 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257) — Понятие за „използване“ на марката и права на притежателя ѝ — Доставчик на възмездни услуги за каталогизиране в Интернет, който не прави никаква реклама на самите стоки или услуги, но предоставя на разположение на рекламодателите ключови думи, които възпроизвеждат или имитират заявени марки и организира посредством договор за каталогизиране създаването и привилегированото изобразяване, от тези ключови думи, на рекламни препратки към сайтове, на които се предлагат идентични стоки или стоки, подобни на обхванатите от регистрацията на посочените марки — Условия за освобождаване от отговорност на доставчика на услуги, който съхранява информация, предоставена от получателите на тези услуги

Диспозитив

1. Член 5, параграф 1, буква а) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и член 9, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че притежателят на дадена марка има право да забрани на рекламодалел да рекламира —изхождайки от идентична с посочената марка ключова дума, избрана от този рекламодалел без съгласието на посочения притежател в рамките на услуга по каталогизиране в Интернет — стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана посочената марка, когато тази реклама не позволява или позволява единствено трудно на средностатистическия интернет потребител да разбере дали посочените в съобщението стоки или услуги са с произход от притежателя на марката или от икономически свързано с него предприятие, или напротив, са с произход от трето лице.
2. Доставчикът на услуга по каталогизиране в Интернет, който съхранява като ключова дума знак, идентичен с марка, и организира визуализирането на съобщения от тази ключова дума, не използва този знак по смисъла на член 5, параграфи 1 и 2 от Директива 89/104 или на член 9, параграф 1 от Регламент № 40/94.

3. Член 14 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронна търговия), трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него правило се прилага за доставчика на услуга по каталогизиране в Интернет, когато този доставчик не е имал активна роля от характер, който да му позволи да се запознае или да контролира съхранените данни. Ако не е имал такава роля, този доставчик не може да носи отговорност за информацията, съхранена по молба на рекламодалец, освен ако след като е узнал за незаконния характер на тази информация или на действията на този рекламодалец, той не е действал експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до посочената информация.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 март 2010 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH/Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Дело C-278/08) (¹)

(Марки — Интернет — Реклама от ключови думи („keyword advertising“) — Визуализиране, като се изхожда от идентични или сходни с марки ключови думи, на връзки към сайтове на конкуренти на притежателите на посочените марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 5, параграф 1)

(2010/C 134/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Ответници: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Gerichtshof — Тълкуване на член 5, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законо-

дателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Вписване на сходен или идентичен с дадена марка знак при доставчик на услуги, който управлява търсачка в Интернет, за да се визуализира автоматично на екрана, след въвеждане на посочения знак като дума за търсене, реклама на стоки или услуги, идентични или сходни с тези, за които е регистрирана разглежданата марка („keyword advertising“) — Квалифициране на това използване на марката като използване, което притежателят ѝ има право да забрани

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкува в смисъл, че притежателят на дадена марка има право да забрани на рекламодалец да рекламира — изхождайки от идентична или сходна с посочената марка ключова дума, избрана от този рекламодалец без съгласието на посочения притежател в ралките на услуга по каталогизиране в Интернет — стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана посочената марка, когато тази реклама не позволява или позволява единствено трудно на среднестатистическия интернет потребител да разбере дали посочените в съобщението стоки или услуги са с произход от притежателя на марката или от икономически свързано с него предприятие, или напротив, са с произход от трето лице.

(¹) ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Giudice di Pace di Ischia, Италия) — Rosalba Alassini (C-317/08) и Filomena Califano/Wind SpA (C-318/08) и Lucia Anna Giorgia Iacono/Telecom Italia SpA (C-319/08) и Multiservice Srl/Telecom Italia SpA (C-320/08)

(Съединени дела C-317/08—C-320/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Принцип на ефективна съдебна защита — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/22/ЕО — Универсална услуга — Спорове между крайни потребители и доставчици — Задължителен опит за постигане на споразумение в извънсъдебна политриелна процедура)

(2010/C 134/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di Pace di Ischia

Страни в главното производство

Иици: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Ответници: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08) Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Предмет

Преюдициално запитване — Giudice di Pace di Ischia — Тълкуване на Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213), на Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89) и на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека — Спорове в областта на електронните съобщения между крайни потребители и оператори, насочени към обезщетяване на вредите, понесени поради твърдяно изпълнение на договора с предмет предоставяната от оператора телефонна услуга — Национална правна уредба, която предвижда задължителен опит за помирение преди предявяването на иск по съдебен ред — Възможност за предявяване на иск по съдебен ред, без да се прибегва до опита за помирение

Диспозитив

— Член 34 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, по силата на която при спорове в областта на електронните съобщителни услуги между крайни потребители и доставчици на такива услуги относно предоставени от същата директива права трябва да се направи задължителен опит за постигане на споразумение в извънсъдебна полирителна процедура като условие за допустимост на исквете по съдебен ред.

— Принципите на равностойност и ефективност, както и принципът на ефективна съдебна защита също допускат национална правна уредба, която изисква за такива спорове предварително прилагане на извънсъдебна полирителна процедура, когато тази процедура не води до задължително за страните решение, не забавя съществено предявяването на иск по съдебен ред, спира погасителната давност за съответните права и не причинява разходи или причинява незначителни разходи за страните, доколкото обаче заявление за посочената полирителна процедура може да се подава не само по електронен път и доколкото в изключителни случаи са допустими временни мерки, когато неотложността на положението ги налага.

Решение на Съда (голям състав) от 16 март 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Дело C-325/08) ⁽¹⁾

(Член 39 ЕО — Свободно движение на работници — Ограничаване — Професионални футболни играчи — Задължение за подписване на първия договор като професионален играч с обучаващия клуб, — Осъждане на играча да заплати обезщетение за вреди, поради нарушението на това задължение — Обосноваване — Цел, състояща се в насърчаване на наемането и обучението на млади играчи)

(2010/C 134/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Иици: Société Olympique Lyonnais

Ответници: Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 39 ЕО — Национална разпоредба, която задължава футболен играч да обезщети клуба, който го е обучил, когато след приключването на периода му на обучение, той подписва договор като професионален играч с клуб на друга държава членка — Пречка за свободното движение на работници — Възможно обосноваване на такова ограничение с необходимостта от насърчаване на наемането и обучаването на млади професионални играчи

Диспозитив

Член 45 ДФЕС допуска система, която с оглед на целта, състояща се в насърчаване на наемането и обучението на млади играчи, гарантира обезщетяването на обучаващия клуб, когато след края на обучението си млад играч подпише договор като професионален играч с клуб от друга държава членка, при условие че тази система може да гарантира осъществяването на посочената цел и не надхвърля това, което е необходимо за постигането ѝ.

За да се гарантира осъществяването на посочената цел, не е необходим режим като разглеждания в главното производство, според който „joueur espoir“, който подпише след обучението си договор като професионален играч с клуб от друга държава членка, може да бъде осъден да заплати обезщетение за вреди в размер, който не е свързан с действителните разходи за обучение.

⁽¹⁾ ОВ С 236 от 13.9.2008 г.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.9.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания(Дело C-392/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 96/82/ЕО — Контрол на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества — Член 11, параграф 1, буква в) — Задължение за съставяне на планове за извънредни ситуации извън предприятието — Срок)

(2010/С 134/06)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и A. Sîpos)

Ответник: Кралство Испания (представител: B. Plaza Cruz)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 11, параграф 1, буква в) от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, изменена с Директива 2003/105/ЕО (ОВ L 10, 1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8) — Несъставяне на някои планове за извънредни ситуации извън предприятията относно мерките, които се вземат извън предприятията

Диспозитив

1. Като не е съставило планове за извънредни ситуации извън предприятието за всички предприятия, посочени в член 9 от Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 11, параграф 1, буква в) от нея.
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 март 2010 г. — Sviluppo Italia Basilicata SpA/Европейска комисия(Дело C-414/08 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР) — Намаляване на финансовата помощ — Обща субсидия за осъществяването на мерки за подкрепа на малки и средни предприятия — Краен срок за извършването на инвестиции — Право на преценка на Комисията)

(2010/С 134/07)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Sviluppo Italia Basilicata SpA (представители: F. Sciaudone, R. Sciaudone и A. Neri, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Flynn, A. dal Ferro, avvocato)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 8 юли 2008 г. по дело Sviluppo Italia Basilicata/Комисия (T-176/26), с което Първоинстанционният съд отхвърля, от една страна, искането за отмяна на Решение С(2006) 1706 на Комисията от 20 април 2006 г. за намаляване на помощта от Европейския фонд за регионално развитие, отпусната в полза на общата субсидия за осъществяване на мерките за подкрепа на малките и средните предприятия, развиващи дейност в регион Базиликата в Италия, в контекста на общностната рамка за подпомагане на структурните интервенции в регионите в Италия на основание цел № 1 и, от друга страна, обезщетение за вредата, която била причинена с това решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Sviluppo Italia Basilicata SpA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 301 от 22.11.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. — Trubowest Handel GmbH, Viktor Makarov/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-419/08 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 2320/97 относно налагане на антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби — Извъндоговорна отговорност — Вреда — Причинно-следствена връзка)

(2010/C 134/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Trubowest Handel GmbH (представители: K. Adamantopoulos, E. Petritsi, dikigoroi), Viktor Makarov (представители: K. Adamantopoulos, E. Petritsi, dikigoroi)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: P. Nix, G. Berrisch и G. Wolf, Rechtsanwälte), Европейска комисия (представители: N. Khan и H. van Vliet)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 9 юли 2008 г., Trubowest Handel и Viktor Makarov/Съвет и Комисия (Т-429/04), с което Първоинстанционният съд отхвърля искането за обезщетение, насочено към поправяне на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели в резултат на приемането на Регламент (ЕО) № 2320/97 на Съвета от 17 ноември 1997 година относно налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо или нелегирана стомана с произход от Унгария, Полша, Русия, Чешката република, Румъния и Словашката република, отмяна на Регламент (ЕИО) № 1189/93 и прекратяване на процедурата по отношение на вноса от Република Хърватия (ОВ L 322, стр. 1)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Trubowest Handel GmbH и г-н Makarov да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 285, 8.11.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — F. Gielen/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-440/08) ⁽¹⁾

(Пряко данъчно облагане — Член 43 ЕО — Чуждестранно данъчнозадължено лице — Предприемач — Право на приспадане в полза на самонаетите лица — Критерий за минимален брой часове — Дискриминация на чуждестранните данъчнозадължени лица в сравнение с местните данъчнозадължени лица — Възможност за приравняване)

(2010/C 134/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: F. Gielen

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 43 ЕО — Национално законодателство, което предоставя на самостоятелни предприемачи правото да приспадат от своята печалба глобална сума, при условие че са посветили поне 1 225 часа за календарна година на дейностите на предприятие — Липса на отчитане на часовите дейности, посветени на установено в друга държава членка предприятие само в случая на чуждестранно данъчнозадължено лице

Диспозитив

Член 49 ДФЕС не допуска национална правна уредба, която има дискриминиращо действие спрямо чуждестранните данъчнозадължени лица при предоставянето на данъчно предимство като разглежданото в главното производство приспадане в полза на самонаетите лица, макар по отношение на това предимство посочените данъчнозадължени лица да могат да избират режима, приложил към местните данъчнозадължени лица.

⁽¹⁾ ОВ С 327 от 20.12.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 25 март 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf, Германия) — Helmut Müller GmbH/Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Дело C-451/08) ⁽¹⁾

(Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство — Обществени поръчки за строителство — Понятие — Продажба от публичноправен орган на земя, върху която приобретателят възнамерява да извърши последващи строителни работи — Строителни работи, съответстващи на определени от административно-териториална единица цели по урбанистично развитие на населените места)

(2010/C 134/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Helmut Müller GmbH

Ответник: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

В присъствието на: Gut Spascher Sand Immobilien GmbH, община Wildeshausen

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 1, параграф 2, буква б) и параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282) — Понятията „обществена поръчка за строителство“ и „концесия за строителство“ — Задължение за прилагане на процедура за възлагане на обществена поръчка спрямо продажбата на земя от трето лице, тъй като впоследствие върху тази земя приобретателят трябва да извърши строителни работи, които съответстват на определени от административно-териториална единица цели по урбанистично развитие на населените места и проектът за които е одобрен от тези единици преди сключването на договора за продажбата

Диспозитив

1. Понятието „обществени поръчки за строителство“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство,

доставки и услуги не изисква строителните работи, представляващи предмет на поръчката, да се извършват материално или физически за възлагащия орган, доколкото те са извършени в прекия икономически интерес на този орган. Упражняването от последния на регулаторни правомощия в областта на градоустройството не е достатъчно за изпълнението на последното условие.

2. Понятието „обществени поръчки за строителство“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18 изисква изпълнителят да поеме пряко или непряко задължението да извърши строителните работи, предмет на поръчката, и изпълнението на това задължение да може да се иска по съдебен ред при условията и реда, установени от националното право.

3. „Изискванията на възлагащия орган“ по смисъла на третата хипотеза, съдържаща се в член 1, параграф 2, буква б) от Директива 2004/18, не могат да се състоят в обикновения факт, че публичноправен орган разглежда някои строителни планове, които са му представени, или взема решение при упражняването на своите правомощия в областта на урбанистичното регулиране.

4. При обстоятелства като тези по главното производство концесия за строителство по смисъла на член 1, параграф 3 от Директива 2004/18 е изключена.

5. При обстоятелства като тези по главното производство разпоредбите на Директива 2004/18 не се прилагат към ситуация, при която публичноправен орган продава земя на предприятие, докато друг публичноправен орган възнамерява да възложи поръчка за строителство върху тази земя, макар последният все още да не е взел формално решение да пристъпи към възлагането на тази поръчка.

⁽¹⁾ ОВ С 6 от 10.01.2009 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van Beroep te Gent, Белгия) — Erotic Center BVBA/Belgische Staat

(Дело C-3/09) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Член 12, параграф 3, буква а) — Приложение 3 — Намалена ставка на ДДС — Понятие „входен билет за кино“ — Кабина за самостоятелно гледане на филми по избор)

(2010/C 134/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Beroep te Gent

Страни в главното производство

Ищец: Erotic Center BVBA

Отговорник: Belgische Staat

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Beroep te Gent — Тълкуване на категория 7 от приложение 3 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателството на държавите членки във връзка с данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) (междувременно точка 7 от приложение III към Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Намалена ставка за някои доставки на стоки и услуги — Кина — Понятие — Кабина за самостоятелно гледане на филми по избор

Диспозитив

Понятието „входен билет за кино“, съдържащо се в категория 7, първа алинея от приложение 3 към Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателството на държавите членки във връзка с данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2001/4/ЕО на Съвета от 19 януари 2001 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не се отнася за плащане, извършено от потребител, за да може да гледа самостоятелно един или няколко филма или откъси от филми в специално помещение като разглежданите в главното производство кабинки.

(¹) ОВ C 82, 4.4.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-79/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 13 и 132 — Публичноправни организации — Качество на публичноправни органи — Дейност — Третиране като данъчно незадължени лица — Случаи на освобождаване — Социално-културен, здравен и образователен сектор — Еврорегиони — Насърчаване на трудовата мобилност — Осигуряване на персонал — Тежест на доказване)

(2010/C 134/12)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и W. Roels)

Отговорник: Кралство Нидерландия (представители: C.M. Wissels, D.J.M. de Grave и Y. de Vries)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 2, параграф 1, буква в), член 13, член 24, параграф 1 и член 132 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Осигуряване на персонал в здравния, образователния и социално-културния сектор — Поощряване на трудовата мобилност — Еврорегион

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 129, 6.6.2006 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 18 март 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel, Белгия) — SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

(Дело C-218/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Възстановявания при износ — Член 5, параграф 3 — Условия за предоставяне — Изключение — Понятие за непреодолима сила — Продукти, погинали по време на превоза)

(2010/C 134/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Ответници: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV, SGS Belgium NV, Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Brussel — Тълкуване на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на селскостопански продукти (ОВ L 351, стр. 1) — Условия за предоставяне на възстановяванията при износ — Изключение — Продукт, погинал по време на превоза в резултат на непреодолима сила

Диспозитив

Член 5, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на селскостопански продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 1384/95 на Комисията от 19 юни 1995 година, трябва да се тълкува в смисъл, че при описаните от запитващата юрисдикция обстоятелства развалянето на товар с говеждо месо не представлява случай на непреодолима сила по смисъла на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Определение на Съда (осми състав) от 25 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca do Porto, Португалия) — Santa Casa da Misericórdia de Lisboa/Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, по-рано известно като Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

(Дело C-55/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Недопустимост)

(2010/C 134/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Страни в главното производство

Ищец: Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Ответници: Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, по-рано известно като Baw International Ltd, Betandwin.Com Interactive Entertainment

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Тълкуване на членове 43, 49 и 56 ЕО — Национално

законодателство, което запазва за определен орган правото да използва при условията на изключителност игрите на късмета и лотариите и счита за правонарушение дейността по организиране, промоция и събиране, включително чрез интернет, на залагания за спортни събития — Забрана, наложена на дружество, което упражнява дейността по използване на он-лайн залагания и лотария и е със седалище в друга държава членка, да рекламира, организира и използва тези залагания и лотарии чрез интернет и да предоставя на спечелилите стойността на наградите

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Португалия) с акт от 19 декември 2007 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Определение на Съда от 9 декември 2009 г. — Luigi Marcuccio/Европейска комисия

(Дело C-432/08 P) (¹)

(Обжалване — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Поетане на медицинските разходи — Мълчалив отказ на искането за пълното възстановяване на направените от жалбоподателя медицински разходи — Жалба, отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2010/C 134/15)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kaysers, A. dal Ferro, avvocato)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 9 юли 2008 година по дело Marcuccio/Комисия (съединени дела T-296/05 и T-408/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля като недопустимо искането за отмяна на две решения на Бюрото за разплащания по общата здравноосигурителна схема на Европейските общности за мълчалив отказ да се поемат на 100 % някои направени от жалбоподателя медицински разходи, както и искане да се осъди Комисията да изплати в полза на жалбоподателя стойността на някои медицински разходи

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Марсиссио да заплати съдебните разноски по обжалването.

(¹) ОВ С 313, 06.12.2008г.

Определение на Съда (осми състав) от 9 март 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia, Италия) — Buzzi Unicem SpA и др.

(Съединени дела C-478/08 и C-479/08) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Принцип „замърсителят плаща“ — Директива 2004/35/ЕО — Екологична отговорност — Приложимост ratione temporis — Замърсяване, което започва преди предвидената за транспортиране на тази директива дата и продължава след нея — Национална правна уредба, съгласно която разходите за отстраняване на свързаните с това замърсяване щети се поемат от множество предприятия — Изискване за умишлено или небрежно поведение — Изискване за причинно-следствена връзка — Мерки за отстраняване — Задължение за консултиране със засегнатите предприятия — Приложение II към посочената директива)

(2010/C 134/16)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Buzzi Unicem SpA, ISAB Energy srl, Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-478/08), Dow Italia Divisione Commerciale Srl (C-479/08)

Ответници: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI

Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Sviluppo Italia SpA (C-478/08), Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia) (C-479/08)

В присъствието на: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Тълкуване на член 174 ЕО и на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, стр. 56, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 168) и на принципа „замърсителят плаща“ — Национална правна уредба, която оправомощава администрацията да разпорежи на частни предприемачи да предприемат мерки за отстраняване, независимо от провеждането на собствено разследване, което да установи лицето, което носи отговорността за съответното замърсяване

Диспозитив

1. При хипотеза на екологично замърсяване като разглеждана в главните производства:

— когато условията за прилагане ratione temporis и/или ratione materiae на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети не са изпълнени, тази хипотеза се урежда от националното право при спазване на правилата на Договора и ако не се предвижда друго в разпоредбите на други актове от вторичното право,

— Директива 2004/35 допуска национална правна уредба, която оправомощава компетентният орган, който действа в рамките на тази директива, да презутира съществуването на причинно-следствена връзка между установеното замърсяване и определени оператори, включително в случаите на дифузно замърсяване, поради това че инсталациите на последните се намират в близост до зоната на замърсяването. В съответствие с принципа „замърсителят плаща“ обаче, за да може да презутира такава причинно-следствена връзка, компетентният орган трябва да разполага с надеждни улики, които могат да обосноват резултатията му, като например близостта на инсталациите на оператора до установеното замърсяване и съответствието между откритите вещества замърсители и химическите съставки, използвани от посочения оператор в рамките на дейността му;

- член 3, параграф 1, член 4, параграф 5 и член 11, параграф 2 от Директива 2004/35 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато компетентният орган реши да наложи на оператори, чиито дейности са сред изброените в приложение III към тази директива, мерки за отстраняване на екологични щети, той не е длъжен да установи виновно поведение, съответно нито ултисъл, нито небрежност, от страна на операторите, чиито дейности се считат за източник на екологичните щети. За сметка на това компетентният орган е длъжен, от една страна, първо да установи произхода на констатираното замърсяване, като разполага в това отношение с право на преценка относно реда, средствата и продължителността на тази проверка. От друга страна, този орган е длъжен да установи в съответствие с националните правила, уреждащи доказването, причинно-следствена връзка между дейностите на операторите, по отношение на които са приети мерките за отстраняване, и това замърсяване;
- доколкото задължението за отстраняване тежи върху операторите единствено поради приноса им за замърсяването или за опасността от замърсяване, компетентният орган трябва, по принцип, да установи степента на участие на всеки един от тези оператори в замърсяването, което той иска да прелახне, и да вземе предвид съответното им участие при изчисляването на разходите по дейностите за отстраняването, които този орган поставя в тежест на посочените оператори, ако не се предвижда друго в член 9 от Директива 2004/35.
2. Член 7 и член 11, параграф 4 от Директива 2004/35/ЕО във връзка с приложение II към нея трябва да се тълкуват в смисъл, че:
- компетентният орган е оправомощен да измени съществено мерките за отстраняване на екологични щети, които са били определени вследствие на съответната процедура, проведена в сътрудничество със съответните оператори, и които вече са изпълнени или чието изпълнение е било започнато. Преди да вземе подобно решение обаче:
- този орган е длъжен да изслуша операторите, на които се налагат подобни мерки, освен ако неотложността на екологичната ситуация изисква незабавни действия от негова страна;
- посоченият орган е длъжен освен това да покани поспециално лицата, на чиято земя трябва да се предприемат тези мерки, да представят своите забележки, които той взема под внимание,
- този орган е длъжен да вземе предвид посочените в точка 1.3.1 от приложение II към Директива 2004/35 критерии и да укаже в решението си основанията, на които се базира изборът му, както и евентуално основанията, поради които не е било необходимо или възможно да се извърши обстоятелствен преглед с оглед на споменатите критерии, например поради неотложността на екологичната ситуация,
- в обстоятелства като разглежданите в главните производства Директива 2004/35 допуска национална правна уредба, която позволява на компетентния орган да поставя упражняването на правото на засегнатите от мерките за отстраняване на екологичните щети оператори да ползват своите земи в зависимост от условието тези оператори да извършат изискваните във връзка със споменатите мерки работи, макар мерките да не се отнасят до посочените земи, тъй като те вече са били предмет на мерки за „оздравяване“ или никога не са били замърсени. Подобна мярка обаче трябва да се обосновава от целта да се попречи на влошаването на екологичната ситуация в местата, където се изпълняват посочените мерки, или в приложение на принципа за предпазливост да се обосновава от целта да се предотврати възникването или повторното настъпване на други екологични щети в притежаваните от операторите земи, прилежащи към целия морски бряг, който е предмет на мерките за отстраняване.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 22 януари 2010 г.
— esobluе AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Дело C-23/09 P) (¹)

(Жалба — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — По-ранна марка BLUE — Словен знак „Esobluе“ — Вероятност от объркване — Прилика в знаците)

(2010/C 134/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: esobluе AG (представител: С. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 12 ноември 2008 г. по дело esobblue AG/СХВП (Т-281/07), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата на заявителя на словната марка „Esobblue“ за услуги от класове 35, 36 и 38 срещу решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 25 април 2007 г. по преписка № R 844/2006-1, с което се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете за отказ от регистрация на посочената марка в рамките на възражението, повдигнато от притежателя на словната марка на Общността „BLUE“ за стоки и услуги от класове 9, 36 и 38, както и на други словни марки на Общността, съдържащи думата „BLUE“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда esobblue AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Определение на Съда (четвърти състав) от 11 март 2010 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen, Швеция) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Дело C-24/09) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 85/337/ЕО — Оценка на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда — Директива 96/61 — Комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването — Участие на обществеността в процеса на вземане на решения в областта на околна среда — Право на обжалване на разрешенятията за осъществяване на проекти, които могат да имат значително въздействие върху околната среда)

(2010/C 134/18)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Отговорник: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta domstolen — Тълкуване на член 1, параграф 2, член 6, параграф 4 и на член 10а от Директива 85/337/ЕО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕО и 96/61/ЕО на Съвета — Декларация на Комисията (ОВ L 156, стр. 17) — Тълкуване на член 2, точка 14 и на член 15а от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183), изменена с Директива 2003/35 — Национално законодателство, което позволява на местни сдружения с нестопанска цел да участват в предварителната процедура за издаване на разрешение за опасни за околната среда дейности, но обвързва правото на такива сдружения да обжалват разрешенятията с условията опазването на околната среда да е вписано като цел в устава им, да са упражнявали дейност най-малко в продължение на три години и да имат най-малко 2 000 члена

Диспозитив

1. Членовете на заинтересованата общественост по смисъла на член 1, параграф 2 и на член 10а от Директива 85/337/ЕО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, както и по смисъла на член 2, точка 14 и на член 15а от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, изменена с Директива 2003/35, като последните разпоредби са възпроизведени в член 2, точка 15 и член 16 от Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, трябва да имат възможност да обжалват решението, с което инстанция, принадлежаща към съдебната система на дадена държава членка, се е произнесла по молба за разрешение за осъществяване на проект, независимо от ролята, която същите са могли да играят при разглеждането на споменатата молба, участвайки в производството пред споменатата инстанция и излагайки по този повод позицията си.
2. Член 10а от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, и член 15а от Директива 96/61, изменена с Директива 2003/35, като последната разпоредба е възпроизведена в член 16 от Директива 2008/1, не допускат разпоредба от национално законодателство, която

предоставя правото на обжалване на решение, свързано с дейност, попадаща в приложното поле съответно на Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, и на Директива 96/61, изменена с Директива 2003/35, само на сдруженията за опазване на околната среда, които наброяват най-малко 2 000 членове.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Определение на Съда от 22 януари 2010 г. — Република Гърция/Европейска комисия

(Дело С-43/09 Р) (¹)

(Обжалване — Решение на Комисията за намаляване на размера на първоначално отпуснатата финансова помощ от Кохезионния фонд по проекта за новото международно летище на Атина в Спата — Жалба за отмяна — Принцип за забрана на обратното действие, принцип на правната сигурност и принцип на пропорционалност — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)

(2010/С 134/19)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: С. Meïdanis и М. Tassoroulou)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и В. Conte)

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (осми състав) от 19 ноември 2008 г. по дело Гърция/Комисия (Т-404/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение Е(2005) 3243 на Комисията от 1 септември 2005 година за намаляване на първоначално отпуснатата финансова помощ от Кохезионния фонд по проект № 95/09/65/040 във връзка с новото международно летище на Атина в Спата

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Гръцката република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Определение на Съда от 29 януари 2010 г. — Georgios Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ), Комисия на Европейските общности, правопреемник на ЕАВ

(Дело С-68/09 Р) (¹)

(Обжалване — Член 119 от Процедурния правилник — Публична служба — Договор за неопределено време на срочно нает служител — Прекратяване)

(2010/С 134/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Georgios Karatzoglou (представител: S.A. Pappas, dikigoros)

Други страни в производството: Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ), Комисия на Европейските общности, правопреемник на ЕАВ (представители: D. Martin и J. Currall)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (първи състав) от 2 декември 2008 г. по дело Karatzoglou/Европейска агенция за възстановяване (ЕАВ) (Т-471/04) — Връщане на делото за разглеждане от Първоинстанционния съд след отмяна — Отхвърляне на жалба за отмяна на решението на ЕАВ, с което се прекратява договорът, сключен с жалбоподателя като срочно нает служител — Задължение за мотивиране — Злоупотреба с власт — Принцип на добра администрация

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда г-н Karatzoglou да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Определение на Съда от 21 януари 2010 г. — Iride SpA, Iride Energia SpA/Европейска комисия

(Дело C-150/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Помощ, обявена за съвместима с общия пазар при условие, че получателят ѝ възстанови обявена предходна помощ, обявена за незаконосъобразна — Съвместимост с член 87, параграф 1 ЕО — Грешки при прилагането на правото — Изпачаване на доводите на жалбоподателите — Пороци в мотивите — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2010/C 134/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Iride SpA, Iride Energia SpA (представители: L. Radicati di Brozolo, M. Merola и T. Ubaldi, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: E. Righini и G. Conte)

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (втори състав) от 11 февруари 2009 г. по дело Iride SpA и Iride Energia SpA (T-25/07), с което Първоинстанционният съд отхвърля искането за отмяна на Решение 2006/941/ЕО на Комисията от 8 ноември 2006 г. относно държавна помощ С 11/06 (ex N 127/05), която Италианската република възнамерява да осъществи в полза на АЕМ Torino (ОВ L 366, стр. 62), под формата на субсидии, предназначени да обезщетят невъзвръщаемите разходи в енергийния сектор, доколкото, от една страна, тя прави извод, че става въпрос за държавна помощ, и от друга страна, подчинява съвместимостта на помощта с общия пазар на условието АЕМ Torino да възстанови незаконосъобразните предходни помощи, отпуснати в рамките на режима в полза на предприятията, наречени „общински“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Iride SpA и Iride Energia SpA да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 153, 4.7.2009 г.

Преюдициално запитване, отправено от Município de Barcelos (Португалия) на 23 октомври 2009 г. — Município de Barcelos/Португалска държава

(Дело C-408/09)

(2010/C 134/22)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Município de Barcelos

Страни в главното производство

Ищец: Município de Barcelos

Ответник: Португалска държава

С Определение от 12 февруари 2010 година Съдът (седми състав) обяви, че е явно некомпетентен да отговори на въпроса, поставен от Município de Barcelos.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 9 декември 2009 г. — eDate Advertising GmbH/X

(Дело C-509/09)

(2010/C 134/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: eDate Advertising GmbH

Ответник: X

Преюдициални въпроси

1. В случаите, в които съдържанието на определен уебсайт (може да) води до нарушение на правата на личността, трябва ли изразът „мястото, където [...] може да настъпи вредоносното събитие“, използван в член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент № 44/2001“) ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл,

че засегнатото лице може да предяви иск за преустановяване и забрана на нарушаващите правата му действия на управителя на уебсайта пред съдилищата на всяка държава членка, в която може да се отвори този сайт, независимо в коя държава членка е установен управителят на уебсайта,

или в смисъл, че

за да са компетентни и съдилищата на държавите членки, в които управителят на уебсайта не е установен, трябва да е налице не само техническа възможност за отваряне на сайта в тези държави, но и особена връзка на спорното съдържание или на самия уебсайт с държавата на съда (връзка със съответната държава)?

2. Ако се изисква особена връзка със съответната държава:

по какви критерии трябва да се определя тази връзка?

Има ли значение дали управителят на спорния уебсайт целенасочено го е предназначил (и) за потребителите на Интернет в държавата на съда, или е достатъчно информацията, която може да се изтегли от този сайт, да има обективна връзка с държавата на съда в смисъл, че с оглед на конкретните обстоятелства по случая, и в частност с оглед на съдържанието на спорния уебсайт, в държавата на съда фактически може да е настъпило или да настъпи противоречие между противоположните интереси — интересът на ищеца от зачитане на личните му права и интересът на управителя да определя съдържанието на своя уебсайт и да предоставя информация?

За установяването на особената връзка със съответната държава релевантен ли е броят на посещенията на спорния уебсайт от територията на държавата на съда?

3. Ако установяването на компетентността не предполага особена връзка с държавата на съда или ако за целта е достатъчно спорната информация да има обективна връзка с държавата на съда в смисъл, че с оглед на конкретните обстоятелства по случая, и в частност с оглед на съдържанието на спорния уебсайт, в държавата на съда фактически може да е настъпило или да настъпи противоречие между противоположните интереси, и ако в този случай установяването на особената връзка не предполага да е налице определен минимален брой посещения на спорния уебсайт от територията на държавата на съда:

трябва ли член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директивата за електронната търговия“) (2), да се тълкува в смисъл,

че тези разпоредби следва да се разглеждат като стълкновителни норми, в смисъл че и в областта на гражданското

право изключват прилагането на националните стълкновителни норми и предвиждат да се прилага единствено действащото право в страната на произход,

или в смисъл, че

тези разпоредби трябва да се разглеждат като материалноправен коректив, който изменя съдържанието на правните изводи по съществуването на спора спрямо това, което следва от приложимото съгласно националните стълкновителни норми право, и ги ограничава съгласно изискванията на страната на произход?

В случай че разпоредбите на член 3, параграфи 1 и 2 от Директивата за електронната търговия са стълкновителни норми:

изискват ли посочените разпоредби да се прилага само действащото в страната на произход материално право, или изискват да се прилагат и действащите в нея стълкновителни норми, поради което да е възможно правото на страната на произход всъщност да препраща към правото на държавата на съда?

(1) ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

(2) ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Trani (Italia) на 13 януари 2010 г. — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Дело C-20/10)

(2010/C 134/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trani

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Vino Cosimo Damiano*

Отговорник: *Poste Italiane SpA*

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли клауза 8, точка 3 от Рамковото споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ национална правна уредба (като съдържащата се в член 2, параграф 1 bis от законодателния декрет 368/2001), която при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), въвежда във вътрешния правен ред хипотеза за наемане на работа на срочен трудов договор на работници и служители в SpA Poste Italiane (режим, въведен в Италия с член 2, параграф 1 bis от законодателен декрет 368/2001), без да уточнява причината за това ?
2. Достатъчно ли е, за да се обоснове „reformatio in reus“ на предходната правна уредба в областта на срочните трудови договори и за да не се прибегне до забраната, предвидена в точка 3 от клауза 8 от утвърденото с Директива 1999/70/ЕО Рамково споразумение, вътрешният законодател да преследва всякаква друга цел, с изключение на целта за прилагане на посочената по-горе директива, или е необходимо тази цел не само да подлежи най-малкото на равностойна защита в сравнение с целта, за която са наложени санкциите, но също така и да бъде изрично „заявена“ ?
3. Допуска ли клауза 3, точка 1 от Рамковото споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО, национална правна уредба (като съдържащата се в член 2, параграф 1 bis, от законодателния декрет 368/2001), която при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), въвежда във вътрешния правен ред хипотеза за наемане на работа на срочен трудов договор на работници и служители в SpA Poste Italiane (режим, въведен в Италия с член 2, параграф 1 bis от законодателен декрет 368/2001), без да уточнява причината за това?
4. Допуска ли основният принцип на недопускане на дискриминация и на равенство, прогласен в общностното право национална правна уредба (като съдържащата се в член 2, параграф 1 bis, от законодателния декрет 368/2001), която при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), въвежда в италианския правен ред хипотеза, без да посочва причината за нея, която поставя работниците и служителите на SpA Poste Italiane в неизгоден положение както по отношение на това дружество, така и по отношение на други предприятия от същия или от друг сектор?
5. Допускат ли членове 82, параграф 1 и 86, параграфи 1 и 2 ЕО национална правна уредба (като съдържащата се в член 2, параграф 1 bis, от законодателния декрет 368/2001), която при транспонирането на Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската

конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), въвежда в италианския правен ред хипотеза, без да уточнява причината за това, единствено в полза на SpA Poste Italiane (предприятие изцяло с публичен капитал), като по този начин създава възможност за възползване от господстващо положение?

6. Ако отговорът на предходните въпроси е утвърдителен, има ли задължение националният съд да не взема под внимание (или да не прилага) националната правна уредба, която е в противоречие с общностното право?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр.43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр.129

Преюдициално запитване, отправено от Krajský súdom v Prešove (Словашка република) на 9 февруари 2010 г. — POHOTOVOŠŤ s.r.o./Iveta Korčková

(Дело C-76/10)

(2010/C 134/25)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Ищец: POHOTOVOŠŤ s.r.o.

Ответник: Iveta Korčková

Преюдициални въпроси**1. Първи преюдициален въпрос**

- a) Трябва ли да се счита, че данните за общите разходи по кредита за потребителя, изразени в проценти (годишен процент на разходите — ГПР), са от такова значение, че когато не е посочена в договора, стойността на потребителския кредит не може да се счита за прозрачна, достатъчно ясна и разбираема?
- б) Дали правната уредба относно защитата на потребителите, предвидена в Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, е от такова естество, че в договор за потребителски кредит стойността на кредита също да може да се счита за неравноправна клауза поради това, че не е достатъчно прозрачна и разбираема, когато в договора не е посочена информация в проценти за общите разходи по кредита за потребителя и стойността на кредита е посочена само посредством парична сума, образувана от различни допълнителни разходи, посочени отчасти в договора, отчасти в общите условия на договора?

2. Втори преюдициален въпрос

- а) Трябва ли Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че национален съд, сезиран с иск за принудително изпълнение на придобило сила на пресъдено нещо и постановено в отсъствието на потребителя арбитражно решение, трябва да прецени служебно несъразмерния характер на санкция, предвидена в договор за кредит, сключен между кредитора и потребителя, когато по силата на националните процесуални разпоредби подобна преценка може да се извърши и в рамките на аналогични производства по националното право?
- б) Когато е предвидена несъразмерна санкция за неизпълнение на задълженията от страна на потребителя, следва ли националният съд да изведе от това обстоятелство всички произтичащи от националното право последици, за да осигури, че този потребител няма да бъде обвързан от тази санкция?
- в) Може ли санкция в размер на 0,25 % на ден, тоест в размер на 91,25 % на година, върху неизплатената част на кредита да се счита за несправедлива поради своя несъразмерен характер?

3. Трети преюдициален въпрос

Дали правната уредба относно защитата на потребителите, произтичаща от прилагането към договорите за потребителски кредити на нормите на Съюза (Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г., Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета⁽²⁾), е от такова естество, че когато чрез договор се заобикалят разпоредбите за защита на потребителите в областта на потребителските кредити и въз основа на такъв договор вече е подадена молба за изпълнение на арбитражно решение, съдът може да прекрати принудителното изпълнение или да разпореди изпълнение за сметка на кредитора само до размера на неиздължената част от отпуснатия кредит, когато по смисъла на националните разпоредби е възможно да се извърши такава преценка на арбитражното решение и съдът разполага с необходимата информация относно фактическото и правно положение?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 133, стр. 66.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 12 февруари 2010 г. — Telefónica Móviles España S.A./Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Дело C-85/10)

(2010/C 134/26)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Telefónica Móviles España S.A.

Ответник: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 11, параграф 2 от Директива 97/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 г. относно общата рамка на общите разрешителни и индивидуални лицензи в областта на телекомуникационните услуги⁽¹⁾ [...], и в частност, изискванията за гарантиране на оптималното използване на редките ресурси и за насърчаване на иновационните услуги, да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която разделя размера на таксата, получена върху този тип ресурси (такса за запазване на честота в публичния радиоелектрически спектър) от специфичната цел, с която тя е била изрично свързана преди това (финансиране на изследванията и на образованието в областта на телекомуникациите, както и изпълнение на задълженията за обществени услуги), без да я свързва с друга цел?
2. Допуска ли споменатият член 11, параграф 2, и по-конкретно, изискванията за гарантиране на оптималното използване на редките ресурси и за насърчаване на иновационните услуги, национална правна уредба, която увеличава значително и без видимо оправдание, размерът на таксата за цифрова система DCS-1800, без да го променя за аналоговите системи от първо поколение като TACS?

⁽¹⁾ ОВ L 117, стр. 15.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 17 февруари 2010 г. — Finanzamt Essen-NordOst/GFKL Financial Services AG

(Дело С-93/10)

(2010/С 134/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Essen-NordOst

Ответник: GFKL Financial Services AG

Преюдициални въпроси

1. С оглед на тълкуването на член 2, точка 1 и член 4 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота⁽¹⁾, доколкото при продажба (покупка) на вземания по необслужвани заеми купувачът поема кредитния риск и задължение за събиране на вземанията, представлява ли тази сделка възмездна доставка и икономическа дейност дори когато закупната цена:

— не се изчислява по номиналната стойност на вземанията, намалена с фиксирана сума за поемането на кредитния риск и на задължение за събиране на вземанията,

— а се определя в зависимост от оценката на кредитния риск за съответното вземане, като задължението за събиране на вземането има само второстепенно значение спрямо намалението за кредитния риск?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, с оглед на тълкуването на член 13, Б, буква г), точки 2 и 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота:

а) когато вземанията по необслужвани заеми се придобиват на цена, значително по-ниска от номиналната им стойност, освободена доставка ли е поемането на кредитния риск от купувача на вземането, доколкото представлява отпускане на други гаранции или обезпечения?

б) Ако поемането на кредитния риск е освободена доставка, какъв е режимът за облагане на задължението за събиране на вземането: като част от единна доставка, като съпътстваща доставка или като самостоятелна доставка?

3. При утвърдителен отговор на първия въпрос и ако не е налице освободена доставка, с оглед на тълкуването на член 11, А, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота как се определя възнаграждението при облагаемата сделка: в зависимост от оценката на страните за разходите по събирането или в зависимост от действителните разходи по събирането?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Oberste Berufungs- und Disziplarkommission (Австрия) на 23 февруари 2010 г. — Генчо Павлов и Gregor Famira/Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Дело С-101/10)

(2010/С 134/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberste Berufungs- und Disziplarkommission

Страни в главното производство

Жалбоподател: Генчо Павлов, Gregor Famira

Ответник: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 38, параграф 1 от Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Република България, от друга страна⁽¹⁾ да се прилага непосредствено в периода от 2 януари 2004 г. до 31 декември 2006 г. в рамките на процедурата по вписване на български гражданин в списъка на стажант-адвокатите?

При положителен отговор на въпрос 1,

2. Не допуска ли член 38, параграф 1 от Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Република България, от друга страна, прилагането на член 30, параграфи 1 и 5 от австрийската *Rechtsanwaltsordnung* (австрийска наредба за професията на адвоката) — който предвижда като условие за вписване наред с другото доказването на австрийско гражданство или на гражданство, което се счита за еквивалентно на него — по отношение на подадена на 2 януари 2004 г. молба от български гражданин, нает на работа от австрийски адвокат, за вписване в списъка на австрийските стажант-адвокати и за издаване на удостоверение за правоспособност съгласно член 15, параграф 3 от австрийската наредба за професията на адвоката, както и отхвърлянето на тази молба само въз основа на гражданството, независимо че другите изисквания са били изпълнени и жалбоподателят е разполагал с разрешително за постоянно пребиваване и за работа в Австрия?

(¹) ОВ L 358, 31.12.1994 г., стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland на 24 февруари 2010 г. — Patrick Kelly/National University of Ireland

(Дело C-104/10)

(2010/C 134/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Ищец: Patrick Kelly

Ответник: National University of Ireland

Преюдициални въпроси

1. Предоставя ли член 4, параграф 1 от Директива 97/80/ЕО (¹) на Съвета право на кандидат за професионално обучение, който счита, че му/й е отказан достъп до професионално обучение поради неприлагането спрямо него/нея на принципа на равно третиране, да получи информация за съответните квалификации на другите кандидати във връзка с разглеждания курс и по-специално на кандидатите, на които не е бил отказан достъп до професионално обучение,

за да може кандидатът да „докаже пред съда или друг компетентен орган факти, които позволяват да се предположи съществуването на пряка или непряка дискриминация“?

2. Предоставя ли член 4 от Директива 76/207/ЕО (²) на Съвета право на кандидат за професионално обучение, който счита, че му/й е отказан достъп до професионално обучение „в съответствие с едни и същи критерии“ и че е бил подложен на дискриминация, „основана на пола“, по отношение на достъпа до професионално обучение, да получи информация от организаторите на курса за съответните квалификации на другите кандидати във връзка с разглеждания курс и по-специално на кандидатите, на които не е бил отказан достъп до професионално обучение?

3. Предоставя ли член 3 от Директива 2002/73/ЕО (³) на Съвета, който забранява „пряка или непряка дискриминация, основаваща се на пола“, свързана с „достъп“ до професионално обучение, право на кандидат за професионално обучение, който твърди, че е подложен на дискриминация, „основана на пола“, по отношение на достъпа до професионално обучение, да получи информация от организаторите на курса за съответните квалификации на другите кандидати във връзка с разглеждания курс и по-специално на кандидатите, на които не е бил отказан достъп до професионално обучение?

4. Различно ли е естеството на задължението по член 267, параграф 3 ДФЕС в държава членка със състезателна правна система (в сравнение със система на служебното начало) и ако е така, в какво се състои разликата?

5. Може ли правото да се получи информация съгласно горепосочените директиви да бъде засегнато от действието на свързани с поверителността национални или европейски правни норми?

(¹) Директива 97/80/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно тежестта на доказване в случаите на дискриминация, основана на пола (ОВ L 14, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 32).

(²) Директива 76/207/ЕО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд (ОВ L 39, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 164).

(³) Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година за изменение на Директива 76/207/ЕО на Съвета за прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионално обучение и повишаване, и условията на труд (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 269, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 143).

Преюдициално запитване отправено от Административен съд София-град (България) на 25 февруари 2010 г. — „Енел Марица Изток 3“ АД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — София при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-107/10)

(2010/С 134/30)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Ищец: „Енел Марица Изток 3“ АД

Отвeтник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — София при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

Следва ли член 18, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ и член 183, алинея 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽²⁾, да се тълкуват в смисъл, че допускат при условията на главното производство:

1. Поради законодателна промяна с цел борба с данъчните измами срокът за възстановяване на данък върху добавената стойност да бъде удължен до датата на издаване на ревизионен акт, поради започнала ревизия на лицето в 45-дневен срок от подаване на справка декларация, без да се дължат лихви през този период върху подлежащата на възстановяване сума, когато са налице едновременно следните условия:

а) преди тази промяна законодателно установеният 45-дневен срок за възстановяване на данъка е изтекъл и са започнали да текат лихви върху сумата за възстановяване, независимо от започналата данъчна ревизия;

б) при ревизията е установена достоверност на декларирания данък за възстановяване;

в) единствената правна възможност на данъчния субект да съкрати този срок е чрез представяне на обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за определен срок, в размер на подлежащата на възстановяване сума?

2. Да се установи срок за възстановяване на данък върху добавената стойност с продължителност 45 дни от датата на подаване на справка декларация за този данък и правна възможност за спирането му, а впоследствие и удължаването му чрез възлагане на ревизия в този срок, при едномесечен данъчен период за отчитане на този данък?

3. Да се извърши възстановяване на данък върху добавената стойност с ревизионен акт, чрез прихващане от подлежащата на възстановяване сума на установени със същия акт задължения за такъв данък и за други данъци и държавни вземания за различни данъчни периоди, както и лихви върху тези суми, начислени към датата на издаване на ревизионния акт, когато при ревизията е установена достоверност на декларирания данък за възстановяване и са налице едновременно следните условия:

а) не е допуснато предварително обезпечение в хода на ревизионното производство на бъдещи вземания на държавата, които предстои да бъдат установени в хода на производството по издаване на ревизионния акт;

б) прихващането на вземания на държавата не е предвидено като способ за принудително изпълнение и като обезпечителна мярка в националния закон;

в) не са изтекли сроковете за оспорване и за доброволно плащане на прихванатите главници и лихви, поради установяването им със същия ревизионен акт, и част от тях са обжалвани и пред съда?

4. Когато е установена достоверност на декларирания данък за възстановяване по справка декларация, държавата да извърши прихващане към датата на издаване на ревизионния акт на установени задължения за данъци със същия акт за периоди, преди датата на тази декларация, както и с лихви върху тези задължения, вместо към датата на справка декларация при условие, че държавата не дължи лихви през време на законоустановения срок за възстановяване на сумата и начислява лихви върху прихванатите данъци след датата на декларацията до издаването на ревизионния акт?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

(²) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Venezia (Италия) на 26 февруари 2010 г. — Ivana Scattolon/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Дело C-108/10)

(2010/C 134/31)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Venezia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ivana Scattolon

Ответник: Ministero dell'Università e della Ricerca

Преюдициални въпроси

1. Директива 77/187/ЕИО (¹) и/или Директива 2001/23/ЕО (²) от 12 март 2001 година, или друга приложима общностна правна уредба трябва ли да се тълкуват в смисъл, че се прилагат за случай на прехвърляне на персонал със спомагателни функции по почистване и обслужване на държавни училищни сгради от местни публични органи (общини и провинции) на държавата, когато прехвърлянето води до правоприменение не само по отношение на дейността и отношенията с целта нает персонал (служители, отговарящи за почистването и обслужването на училищата), но и при всички договори за възлагане на обществена поръчка, сключени с частни предприятия за осигуряването на тези услуги?

2. Запазването на трудовото правоотношение по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 77/187 (възпроизведена заедно с Директива 98/50/ЕО (³), в Директива 2001/23/ЕО) трябва ли да се тълкува в смисъл, че при определянето на

размера на свързани със старшинството парични обезщетения при приобретателя трябва да се отчетат всички години на работа на прехвърления персонал, включително в служба на прехвърлителя?

3. Член 3 от Директива 77/187 и/или посочените по-горе Директива 98/50/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 г. и Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година трябва ли да се тълкуват в смисъл, че правата на работника, които се прехвърлят на приобретателя, включват и предимствата, придобити от работника при прехвърлителя, като старшинството, когато те дават право на парични обезщетения по силата на колективен трудов договор, действащ в предприятието приобретател?

4. Действащите принципи на Общностното право относно правната сигурност, защитата на оправданите правни очаквания, равенството на страните в процеса, ефективната съдебна защита, правото на независим съд, и по-общо, правото на справедлив процес, гарантирани от член 6, параграф 2 от Договора за ЕС (съответно изменен с член 1, параграф 8 от Лисабонския договор и посочен в член 46 от Договора за Съюза) — във връзка с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и с член 46, член 47 и член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прогласена в Ница на 7 декември 2000 г., така както са възпроизведени в Лисабонския договор, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането от страна на италианската държава, след значителен период от време (5 години), на разпоредба за автентично тълкуване, която се различава от подлежащия на тълкуване текст и противоречи на постоянното и утвърдено тълкуване от страна на органа, осигуряващ единното тълкуване на закона, и която освен това е релевантна за произнасянето по спорове, страна по които е самата италианска държава?

(¹) ОВ L 61, стр. 26.

(²) ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20.

(³) ОВ L 201, стр. 88.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts Düsseldorf (Германия) на 2 март 2010 г. — Zuckerfabrik Jülich AG/Hauptzollamt Aachen

(Дело C-113/10)

(2010/C 134/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Zuckerfabrik Jülich AG

Ответник: Hauptzollamt Aachen

Преюдициален въпрос

Валиден ли е Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 321, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 3 март 2010 г. — Belpolis Benelux SA/Belgische Staat

(Дело C-114/10)

(2010/C 134/33)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Belpolis Benelux SA

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

1. Не допуска ли общностното право и по-конкретно принципът на свободно предоставяне на услуги, заложен в член 56 от ДФЕС, правила като установените в членове 1 и 1а от Белгийския кралски указ № 20 от 20 юли 1970 г., съгласно които намаленият размер на ДДС (6 %) може да се прилага за строителни дейности само ако доставчикът на услугата е регистриран в Белгия в качеството му на търговец в съответствие с членове 400 и 401 от Wetboek van Inkomstenbelastingen (Белгийски кодекс за данъка върху доходите) от 1992 г.?
2. Нарушават ли разпоредбите, съдържащи се в членове 1 и 1а от Белгийския кралски указ № 20 от 20 юли 1970 г., принципа на данъчен неутралитет и/или общия принцип

на общностното право на равно третиране, позволявайки намаленият размер на ДДС (6 %), предвиден за строителни дейности, да се прилага само ако доставчикът на услугата е регистриран в Белгия в качеството му на търговец в съответствие с членове 400 и 401 от Белгийски кодекс за данъка върху доходите от 1992 г.?

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 3 март 2010 г. — Bábólna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Дело C-115/10)

(2010/C 134/34)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Ищци: Bábólna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. „f.a.”

Ответник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Преюдициални въпроси

1. Могат ли изискванията за общностните помощи в рамките на общата селскостопанска политика (ФЕОГА) да се различават от изискванията за допълнителните национални помощи, с други думи, може ли за допълнителните национални помощи да се установят различни и по-строги изисквания от тези, които са определени за помощите, финансирани от ФЕОГА?
2. Може ли приложното поле спрямо лицата във връзка с получателите на помощи, установено в член 1, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета от 27 ноември 1992 година относно установяването на интегрирана система за администриране и контрол на определени схеми за подпомагане на Общността ⁽¹⁾ и в член 10, буква а) от Регламент (ЕО) № 1259/1999 на Съвета от 17 май 1999 година за създаване на общи правила за схеми за пряко подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че от гледна точка на лицата съществуват единствено две изисквания за помощите: право да получи помощ има а) обединение на земеделски производители (или индивидуален земеделски производител), б) чието стопанство се намира на територията на Общността?

3. Могат ли горепосочените регламенти да се тълкуват в смисъл, че земеделският производител, чието стопанство се намира на територията на Общността, но който иска да преустанови в бъдеще своята дейност (след като използва помощта), няма право на тази помощ?
4. Как следва да се тълкува понятието за правен статут по националното право по смисъла на горепосочените два регламента?
5. Включва ли правният статут по националното право и правния статут, свързан с начина на евентуално прекратяване на дейността на земеделския производител (или на обединението от производители)? Всъщност унгарското право създава отделни правни режими за различни положения, които могат да доведат до прекратяване на дейността (конкордат, фалит и доброволна ликвидация).
6. Може ли да се уредят по различен и напълно независим начин изискванията за единно плащане (от Общността) на площ и изискванията за плащане на допълнителна национална помощ? Каква връзка има (може да има) между принципите, схемата и целите на двата типа помощи?
7. Може ли да се изключи от ползването на допълнителната национална помощ обединение (или индивидуален производител), който впрочем отговаря на изискванията на общностния режим за единно плащане на площ?
8. Дали приложното поле на Регламент № 1259/1999 обхваща също, съгласно предвиденото в член 1 от него, и допълнителната национална помощ, като се има предвид обстоятелството, че това, което се финансира само частично от ФЕОГА, впоследствие се финансира посредством допълнителна национална помощ?
9. Има ли право да получи допълнителна национална помощ земеделски производител, чието законно и ефективно действащо стопанство се намира на територията на Общността?
10. В случай, че националното право предвижда специална правна уредба относно процеса на прекратяване на търговските дружества, има ли тази правна уредба значение за общностните помощи (и на свързаните с тях национални помощи)?
11. Може ли общностната и националната правна уредба относно функционирането на общата селскостопанска политика да се тълкуват в смисъл, че те трябва да създадат сложен правен режим, който да се тълкува еднакво и да функционира въз основа на едни и същи принципи и изисквания?
12. Може ли приложното поле, определено от член 1, параграф 4 от Регламент № 3508/92 и член 10, буква а) от Регламент

№ 1259/1999, да се тълкува в смисъл, че от гледна точка на помощите са напълно ирелевантни както намерението на земеделския производител да преустанови своята дейност в бъдеще, така и правния статут, съответстващ на това намерение?

(¹) Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета от 27 ноември 1992 година относно установяването на интегрирана система за администриране и контрол на определени схеми за подпомагане на Общността (ОВ L 355, стр. 1).

(²) Регламент (ЕО) № 1259/1999 на Съвета от 17 май 1999 година за създаване на общи правила за схеми за пряко подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 113).

**Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 4 март 2010 г. —
Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH**

(Дело C-119/10)

(2010/C 134/35)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frisdranken Industrie Winters BV

Ответник: Red Bull GmbH

Преюдициални въпроси

1. а) Трябва ли обикновеното „пълнене“ на кутии, носещи даден знак (по-конкретно знаците Bullfighter, Pittbull, Red Horn, по-късно преименуван на Long Horn и Live Wire), да бъде квалифицирано като използване на знака в търговската дейност по смисъла на член 5 от Директивата относно марките (¹), дори когато това пълнене се извършва като услуга, предоставена на и по поръчка на трето лице, с цел разграничаване на стоките на това възлагащо лице?
- б) Ще бъде ли даден различен отговор на първия въпрос, ако е налице нарушение по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) или буква б)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли използването на знака да бъде забранено и в Бенелюкс въз основа на член 5 от Директивата относно марките, ако стоките, носещи този знак, са предназначени изключително за износ извън а) територията на Бенелюкс или б) на Европейския съюз и не могат да бъдат възприети на тази територия от потребителите — освен в предприятието, в което се извършва пълненето?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, а) или б), според какъв критерий следва да се преценява съществуването на нарушение: следва ли критерий да бъде възприемането от потребителя (средният, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен потребител) съответно в Бенелюкс и в Европейския съюз, което при наличните обстоятелства може да бъде определено само по условен и абстрактен начин — или в случая трябва да се приложи различен критерий, например възприемането от потребителя в страната, в която се изнасят стоките?

(¹) Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-121/10)

(2010/С 134/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik, K. Walkerová)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2009/1017/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 година за предоставяне на държавна помощ от властите на Република Унгария за закупуване на земеделска земя между 1 януари 2010 г. и 31 декември 2013 г. (¹);

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С приемането на обжалваното решение Съветът се е отклонил от решението на Комисията, прието в резултат от предложенията за приемане на подходящи мерки, посочени в точка 196 от Насоките за селското стопанство от 2007 г. и в резултат от безусловното им приемане от Унгария, задължаващо последната да сложи край на две съществуващи схеми за помощ за закупуването на държавна земеделска земя най-късно до 31 декември 2009 г. Под покритието на извънредни обстоятелства Съветът всъщност е позволил на Унгария да запази тези схеми до изтичането на срока на Насоките за селското стопанство от 2007 г. на 31 декември 2013 г. Обстоятелствата, изтъкнати от Съвета за обосноваване на неговото решение, очевидно не са извънредни обстоятелства, които могат да обосноват приетото решение и не вземат предвид решението на Комисията относно тези схеми.

В подкрепа на своята жалба за отмяна Комисията изтъква четири правни основания:

- а) На първо място, Съветът не бил компетентен да действа по силата на член 108, параграф 2, трета алинея ДФЕС, тъй като помощта, която той одобрил, била съществуваща помощ, която Унгария се задължила да премахне до края на 2009 г. с приемането на подходящите мерки, които Комисията ѝ предложила.
- б) Второ, Съветът е допуснал злоупотреба с власт като се опитал да неутрализира констатацията на Комисията относно мерките за помощи, които Унгария била свободна за запази до края на 2009 г., но не и след тази дата, като позволил тези мерки да бъдат запазени до 2013 г.
- в) Трето, обжалваното решение е прието в нарушение на принципа на лоялно сътрудничество, който се прилага за държавите членки и също между институциите. С решението си Съветът освободил Унгария от нейното задължение за сътрудничество с Комисията относно подходящите мерки, приети от тази държава членка във връзка със съществуващата помощ за закупуване на държавна земеделска земя в контекста на сътрудничеството, установено с член 108, параграф 1 ДФЕС.
- г) С последното си правно основание Комисията твърди, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, доколкото е приел, че са налице извънредни обстоятелства, които обосновават приемането на одобрената мярка.

(¹) ОВ L 348, стр. 55.

Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 10 март 2010 г. — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA/Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Дело C-126/10)

(2010/C 134/37)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Ищец: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Ответник: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Встъпила страна: Ministério Público

Преюдициални въпроси

1. Какви са значението и обхватът на член 11, параграф 1, буква а) от Директива 90/434/ЕИО⁽¹⁾ от 23 юли 1990 година и по-специално какво е съдържанието на понятието „валидни търговски съображения“ и на понятието „преструктуриране или рационализация на дейностите“ на дружества, участващи в сделки, които попадат в приложното поле на Директива 90/434/ЕИО?
2. Следва ли да се счита за съвместима с тази общностна норма тезата на данъчната администрация относно липсата на сериозни търговски съображения, обосноваващи искането на придобиващото дружество за признаване прехвърлимостта на данъчните загуби, като по отношение на това искане посочената администрация приема, че макар сливането несъмнено да е можело да доведе до положителен ефект, що се отнася до ценовата структура на групата, търговският му интерес не е бил очевиден от гледна точка на придобиващото дружество предвид факта, че придобитото дружество не е упражнявало никаква дейност като дружество за управление на дялови участия, не е притежавало никакви финансови участия и е прехвърляло единствено значителни загуби?

(¹) Директива 90/434/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 92).

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет) (Гърция) на 11 март 2010 г. — Naftiliaki Etaireia Thasou AE/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Дело C-128/10)

(2010/C 134/38)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Ищец: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (Корабоплавателно дружество на Тасос)

Ответник: Ypourgos Emporikis Naftilias (Министър на търговския флот)

Преюдициален въпрос

Дали разпоредбите на членове 1, 2 и 4 от Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83), тълкувани в съответствие с принципа за свободно предоставяне на услуги, позволяват приемането на национална правна уредба, по смисъла на която собствениците на кораби могат да предоставят морски каботажни услуги само след предварително издадено административно разрешение, когато: а) този разрешителен режим е насочен към контролиране на това дали предвид съществуващото в конкретно пристанище положение обявеният от собственика на кораба морски линии могат да бъдат осъществявани при условия, гарантиращи сигурността на кораба и спазването на реда в пристанището, както и към контролиране на това дали корабът, за който е поискано разрешението, може да влезе без проблем в определено пристанище в часа, който собственикът на кораба е посочил като предпочитан момент за осъществяването на определена линия, без обаче предварително посредством правна норма да са определени критериите, въз основа на които администрацията преценява тези въпроси, по-специално когато има повече собственици на кораби, които желаят да влязат в същото пристанище по същото време; б) същевременно този разрешителен режим представлява начин за налагане на задължения за предоставяне на обществена услуга, като в това отношение има следните характеристики: i) отнася се без изключение до всички морски линии, обслужващи островите; ii) компетентният да издава разрешението административен орган разполага с много широки дискреционни правомощия да налага задължения за предоставяне на обществена услуга, без предварително посредством правна норма да са определени критериите за упражняване на тези дискреционни правомощия и без предварително да е определено съдържанието на задълженията за предоставяне на обществена услуга, които евентуално могат да бъдат наложени?

Преюдициално запитване, отправено от Συμβούλιο τής Επικρατείας (Държавен съвет) (Гърция) на 11 март 2010 г. — Amaltheia I Naftiki Etaireia/Υπουργος Εμπορικis Naftilias

(Дело C-129/10)

(2010/С 134/39)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Συμβούλιο τής Επικρατείας (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Ищец: Amaltheia I Naftiki Etaireia

Ответник: Υπουργος Εμπορικis Naftilias (Министър на търговския флот)

Преюдициален въпрос

Дали разпоредбите на членове 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83), тълкувани в съответствие с принципа за свободно предоставяне на услуги, позволяват приемането на национална правна уредба, по смисъла на която собствениците на кораби могат да предоставят морски каботажни услуги само след предварително издадено административно разрешение, предоставено в рамките на разрешителен режим, насочен към контролиране — наред с другото — на това дали предвид съществуващото в конкретно пристанище положение обявените от собственика на кораба морски линии, могат да бъдат осъществявани при условия, гарантиращи сигурността на кораба и спазването на реда в пристанището, както и към контролиране на това дали корабът, за който е поискано разрешението, може да влезе без проблем в определено пристанище в часа, който собственикът на корабът е посочил като предпочитан момент за осъществяването на определена линия, без обаче предварително посредством правна норма да са определени критериите, въз основа на които администрацията преценява тези въпроси, по-специално когато има повече собственици на кораби, които желаят да влязат в същото пристанище по същото време?

Жалба, подадена на 11 март 2010 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-130/10)

(2010/С 134/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Регламент (ЕС) № 1286/2009 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 881/2002 ⁽²⁾ за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните;

— да се запазят правните последици на Регламент (ЕС) № 1286/2009 на Съвета до неговата замяна;

— да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Европейският парламент счита, че Регламент (ЕС) № 1286/2009 на Съвета от 22 декември 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 881/2002 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, е недействителен поради следните причини:

— предвид неговата цел и съдържание, правилното правно основание на регламента е член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

— при условията на евентуалност, не са налице условията за прилагане на член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като няма надлежно представено предложение и преди това Съветът не е приел решение в съответствие с глава 2 на дял V от Договора за Европейския съюз.

Ако Съдът отмени оспорвания регламент, Парламентът все пак предлага Съдът да упражни правото си на преценка да запази в съответствие с член 264, параграф 2 ДФЕС правните последици на оспорвания регламент, докато той не бъде заменен.

(¹) ОВ L 346, стр. 42.

(²) ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Белгия) на 15 март 2010 г. — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley и 3. Marie Joëlle Armel Halley/Belgische Staat

(Дело C-132/10)

(2010/C 134/41)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Olivier Paul Louis Halley, Julie Jacqueline Marthe Marie Halley, Marie Joëlle Armel Halley

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Съвместими ли са разпоредбите на член 137, първа алинея, 2^о от Кодекса за данъка върху наследството (Wetboek Successierechten), във връзка с разпоредбите на член 111 от Кодекса за данъка върху наследството, с членове 26, 49, 63 и 65 от Договора за функционирането на Европейския съюз, при положение, че давностният срок за данъка върху наследството, платим за поименните акции е две години, когато ефективният център на управление на дружеството е в Белгия, докато същият давностен срок е десет години, когато ефективният център на управление на дружеството не се намира в Белгия?

Преюдициално запитване, отправено от Corte di Appello di Torino (Италия) на 15 март 2010 г. — SCF Consorzio Fonografici/Marco Del Corso

(Дело C-135/10)

(2010/C 134/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte di Appello di Torino

Страни в главното производство

Ищец: SCF Consorzio Fonografici

Ответник: Marco Del Corso

Преюдициални въпроси

1. Римската конвенция от 26 октомври 1961 г. относно сродните права, Споразумението TRIPs (The Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), Договорът на СОИС (Световна организация за интелектуална собственост) за изпълненията и звукозаписите (WPPT) имат ли непосредствено приложение в общностния правен ред;
2. посочените инструменти на международното право имат ли непосредствено задължително действие спрямо частноправните отношения;
3. понятията „представяне пред обществена аудитория“, които се съдържат съответно в горепосочените инструменти на международното договорно право, съответстват ли на тези в Директива 100/92/ЕО (¹) и Директива 2001/29/ЕО (²), и в случай на отрицателен отговор, кой текст има предимство;
4. безвъзмездното излъчване на звукозаписи в зъболекарски кабинет в полза и въпреки волята на клиентите, извършено в рамките на упражняването на свободна професия, съставлява ли „публично разпространяване“ или „предоставяне на публично разположение“ по смисъла на член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО;
5. подобно разпространение поражда ли право на възнаграждение за производителите на звукозаписи?

(¹) ОВ L 346, стр. 61.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 120.

(²) ОВ L 167, стр. 10.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 17 март 2010 г. — Prism Investments BV/J.A. van der Meer в качеството му на синдик на Arilco Holland BV

(Дело C-139/10)

(2010/C 134/43)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Prism Investments BV

Ответник: J.A. van der Meer в качеството му на синдик на Arilco Holland BV

Преюдициален въпрос

Не допуска ли член 45 от Регламент № 44/2001 ⁽¹⁾ отказа или отмяната на декларация за изпълняемост от съд — който е сезиран с жалба по член 43 или член 44 от този регламент — на основание, различно от посочените в членове 34 и 35 от Регламента, изтъкнато срещу изпълнението на обявено за изпълняемо решение и възникнало след постановяването на това решение, каквото е основанието, според което това решение вече е изпълнено?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Определение на председателя на първи състав на Съда от 23 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione, Италия) — Latex srl/Agencia delle Entrate, Amministrazione dell'economia e delle Finanze

(Дело C-316/08) ⁽¹⁾

(2010/C 134/44)

Език на производството: италиански

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 260 от 11.10.2008 г.

Определение на председателя на Съда от 23 февруари 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo per la Sardegna, Италия) — Telecom Italia SpA/Regione autonoma della Sardegna, в присъствието на Space SpA и Passamonti Srl и др.

(Дело C-290/09) ⁽¹⁾

(2010/C 134/45)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 233, 26.9.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 10 февруари 2010 г. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Schwarzbräu GmbH

(Съединени дела C-364/09 P и C-365/09 P) ⁽¹⁾

(2010/C 134/46)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делата да бъдат заличени от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 267, 7.11.2009 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — *Еврораїкі Дупатікі/Комисия*

(Дело T-50/05) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Извършване на информационни услуги във връзка с телематичните системи за контрол на движението на акцизни стоки — Отхвърляне на офертата на оферент — Жалба за отмяна — Консорциум оферент — Допустимост — Принципи на равно третиране на оферентите и на прозрачност — Критерии за възлагане — Принципи на добра администрация и на полагане на дължителна грижа — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката)

(2010/С 134/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Атина, Гърция) (представител: N. Korogiannakis, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представител: първоначално L. Pargala и K. Kańska, впоследствие L. Pargala и E. Manhaeve, и накрая, L. Pargala, E. Manhaeve и M. Wilderspin)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията на Европейските общности от 18 ноември 2004 г., с което не е избрана офертата, подадена от консорциума, съставен от жалбоподателя и друго дружество, в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка относно извършване на информационни услуги във връзка със спецификацията, развитието, поддръжката и техническата помощ относно телематични системи за контрол на движението на акцизни стоки в рамките на Европейската общност в съответствие с режима на отложено плащане на акцизи, и обществената поръчка е възложена на друг оферент

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE* да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 106, 30.4.2005 г.

Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — *Gollnisch/Парламент*

(Дело T-42/06) ⁽¹⁾

(Привилегии и имунитети — Член на Европейския парламент — Решение привилегиите и имунитетите да не се защитят — Жалба за отмяна — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество — Иск за обезщетение — Поведение, в което се упреква Парламентът — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти — Причинно-следствена връзка)

(2010/С 134/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bruno Gollnisch (Limonest, Франция) (представители: W. de Saint Just и G. Dubois, avocats)

Ответник: Европейски парламент (представители: H. Krück, C. Karagarcos и A. Padowska, впоследствие H. Krück, D. Moore и A. Padowska)

Предмет

От една страна искане на отмяна на решението на Европейския парламент от 13 декември 2005 г. да не се защитят имунитетът и привилегиите на г-н Bruno Gollnisch, а от друга страна, искане за обезщетение за претърпените от г-н Gollnisch вреди вследствие на това решение

Диспозитив

1. Основанието за постановяване на решение по същество по искането за отмяна е отпаднало.
2. Отхвърля искането за обезщетение.
3. Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски, както и две трети от направените от г-н Bruno Gollnisch съдебни разноски, включително тези по обезпечителното производство.

4. Г-н Gollnisch понася една трета от направените от него съдебни разноски, включително тези по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 86, 8.4.2006 г.

Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Bianchi/ETF

(Дело T-338/07 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Договор, сключен за определен срок — Решение, съдържащо отказ за подновяване на договора — Член 47, буква б) от УРДС)

(2010/С 134/49)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Irène Bianchi (Торино, Италия) (представител: М.-А. Lucas, avocat)

Друга страна в производството: Европейска фондация за обучение (ETF) (Торино, Италия) (представители: М. Dunbar, подпомаган от G. Vandersanden, впоследствие от L. Levi, avocats)

Предмет

Жалба срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 28 юни 2007 г. по дело Bianchi/ETF (F-38/06, все още непубликувано в Сборника), насочена към отмяната на това решение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-жа Irène Bianchi да понесе направените от нея съдебни разноски, както и направените от Европейската фондация за обучение (ETF) в рамките на настоящото производство.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

Решение на Общия съд от 19 март 2010 г. — Mirto Corporación Empresarial/CXВП — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Дело T-427/07) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словната марка на Общността Mirtillino — По-ранна словна марка на Общността MIRTO — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящия член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009))

(2010/С 134/50)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Mirto Corporación Empresarial, SL (Мадрид, Испания) (представител: E. Armijo Chávarri, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: Ó. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Maglificio Barbara Srl (Busto Arsizio, Италия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 29 август 2007 г. по преписка № R 875/2006-2 относно производство по възражение между Creaciones Mirto SA и Maglificio Barbara

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Mirto Corporación Empresarial, SL, да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Общия съд от 25 март 2010 г. — Nestlé/СХВП — Master Beverage Industries (Golden Eagle и Golden Eagle Deluxe)

(Съединени дела T-5/08—T-7/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративни марки на Общността „Golden Eagle“ и Golden „Eagle Deluxe“ — По-ранни международни и национални марки, изобразяващи голяма чаша за кафе и кафе на зърна — Относително основание за отказ — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 134/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Société des produits Nestlé SA (Веве, Швейцария) (представител: A. von Mühlendahl, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: R. Pethke)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Master Beverage Industries Pte Ltd (Сингапур, Сингапур) (представители: N. Clarembeaux, D. Vervaeт и P. Maeyaert, avocats)

Предмет

Жалби срещу три решения на втори апелативен състав на СХВП от 1 октомври 2007 г. (преписки R 563/2006-2, R 568/2006-2 и R 1312/2006-2) във връзка с производства по възражение между Société des produits Nestlé SA и Master Beverage Industries Pte Ltd

Диспозитив

1. Отменя решенията на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 1 октомври 2007 г. (преписки R 563/2006-2, R 568/2006-2 и R 1312/2006-2).
2. Отхвърля жалбите в останалата ил част.
3. СХВП и Master Beverage Industries Pte Ltd понасят освен направените от тях съдебни разноски и съдебните разноски, направени от Société des produits Nestlé SA.

⁽¹⁾ ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — 2nine/СХВП — Pacific Sunwear of California („nollie“)

(Дело T-363/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „nollie“ — По-ранна словна национална марка „NOLI“ и по-ранна словна международна марка „NOLI“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящел член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 (понастоящел член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2010/С 134/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 2nine Ltd (Лондон, Обединеното кралство) (представител: S. Palmer, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Калифорния, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 16 юни 2008 г. (преписка R 1590/2007-2), прието в производство по възражение между 2nine Ltd и Pacific Sunwear of California, Inc.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда 2nine Ltd да заплати направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

**Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — 2nine/СХВП
— Pacific Sunwear of California („nollie“)**

(Дело Т-364/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „nollie“ — По-ранна словна национална марка „NOLI“ и по-ранна словна международна марка „NOLI“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство между стоките — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2010/С 134/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 2nine Ltd (Лондон, Обединеното кралство) (представител: S. Palmer, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Pacific Sunwear of California, Inc. (Anaheim, Калифорния, Съединени щати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 16 юни 2008 г. (преписка R 1591/2007-2), прието в производство по възражение между 2nine Ltd и Pacific Sunwear of California, Inc.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда 2nine Ltd да заплати направените от него съдебни разходи, както и тези, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

**Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Inter-Nett
2000/СХВП — Unión de Agricultores (HUNAGRO)**

(Дело Т-423/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка на фигуративна марка на Общността HUNAGRO — По-ранна фигуративна марка на Общността UNIAGRO — Частичен отказ на регистрация — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) и член 12, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и член 12, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 134/54)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) (Mór, Унгария) (представител: E. Petruska, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално P. Sipos, впоследствие P. Sipos и O. Montalto)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Unión de Agricultores, SA (El Ejido, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 22 юли 2008 г. (преписка R 71/2008-2) относно производство по възражение между Unión de Agricultores, SA и Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Inter-Nett 2000 Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Inter-Nett 2000 kft) да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 313, 6.12.2008 г.

Решение на Общия съд от 26 март 2010 г. — Proges/Комисия(Дело T-577/08) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки за услуги — Общностна процедура за възлагане на обществени поръчки — Програма за създаване на модели за използването на територията — Отхвърляне на офертата на оферент — Жалба за отмяна — Правен интерес — Допустимост — Критерии за възлагане)

(2010/C 134/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Proges — Progetti di sviluppo Srl (Рим, Италия)
(представител: M. Falcetta, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представител: N. Vambara и E. Manhaeve, подпомагани от A. Dal Ferro, адвокат)

Предмет

Искане за отмяна на Решението на Комисията от 29 октомври 2008 г., с което се отхвърля подадената от жалбоподателя оферта в процедурата за възлагане на обществена поръчка за създаването на модели за използване на територията, както и искане за обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Proges — Progetti di sviluppo Srl да понесе направените от него съдебни разходи, както и тези, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Eliza/СХВП — Went Computing Consultancy Group (eliza)(Дело T-130/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, съдържаща думата eliza — По-ранна словна марка на Общността ELISE — Относителни основания за отказ — Вероятност от обръкване — Отказ за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/C 134/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eliza Corporation (Beverly, Съединените щати)
(представител: R. Köbbing, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Went Computing Consultancy Group BV (Утрехт, Нидерландия) (представител: A. Meijboom, адвокат)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав към СХВП от 28 юли 2008 г. (преписка R 1244/2008-4), постановено по процедура по възражение между Went Computing Consultancy Group BV и Eliza Corp.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Eliza Corporation да понесе направените от него съдебни разходи, както и направените от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и от Went Computing Consultancy Group BV.

⁽¹⁾ ОВ С 153, 4.7.2009 г.

**Определение на Общия съд от 3 март 2010 г. —
MarketTools/СХВП — Optimus-Telecomunicações
(ZOOMERANG)**

(Дело T-105/07) ⁽¹⁾

*(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на
възражението — Липса на основание за постановяване на
съдебно решение по същество)*

(2010/С 134/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: MarketTools, Inc. (Сан Франциско, Съединените
щати) (представители: W. von der Osten-Sacken, A. González
Hähnlein, O. Günzel и A. Wenninger, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: първоначално
S. Laitinen, впоследствие G. Schneider и D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на
СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Optimus-
Telecomunicações, SA (Maia, Португалия) (представители: T.
Colaço Dias и J. Conceição Pimenta, avocats)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на
СХВП от 25 януари 2007 г. (преписка R 253/2006-2) относно
процедура по възражение между Optimus-Telecomunicações, SA
и MarketTools, Inc.

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по
същество по жалбата.
2. Жалбоподателят понася направените от него съдебни
разноски, както и съдебните разноски, направени от
ответника.
3. Встъпилата страна понася направените от нея съдебни
разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 9.6.2007 г.

**Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. —
Eriksen/Комисия**

(Дело T-516/08) ⁽¹⁾

*(Иск за обезщетение — Последници за общественото
здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) —
Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна
на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск,
явно лишен от всякакво правно основание)*

(2010/С 134/58)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Heinz Helmuth Eriksen (Ebeltoft, Дания) (представител: I.
Anderson, avocat)

Ответник: Европейската комисия (представители: E. White и M.
Patakia)

Предмет

Иск за обезщетение за вреди, които се твърди, че са претърпени
поради неприемането от страна на Комисията на необходимите
мерки, за да задължи Кралство Дания да приеме законовите и
административните разпоредби, чрез които да се съобрази с
Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година
относно постановяване на основните норми на безопасност за
защита на здравето на работниците и населението срещу опас-
ностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр.
1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3,
стр. 166), и да приложи тези разпоредби по отношение на
работниците, пострадали в ядрения инцидент в Туле (Грен-
ландия)

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда г-н Heinz Helmuth Eriksen да заплати съдебните
разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 21.2.2009 г.

**Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. —
Lind/Комисия**(Дело T-5/09) ⁽¹⁾

(Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск, явно лишен от всякакво правно основание)

(2010/C 134/59)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Brigit Lind (Greve, Дания) (представител: I. Anderson, avocat)

Ответник: Европейската комисия (представители: E. White и M. Patakia)

Предмет

Иск за обезщетение за вреди, които се твърди, че са претърпени поради неприемането от страна на Комисията на необходимите мерки, за да задължи Кралство Дания да приеме законовите и административните разпоредби, чрез които да се съобрази с Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166), и да приложи тези разпоредби по отношение на работниците, пострадали в ядрения инцидент в Туле (Гренландия)

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда г-жа Brigit Lind да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.3.2009 г.

**Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. —
Hansen/Комисия**(Дело T-6/09) ⁽¹⁾

(Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка — Иск, явно лишен от всякакво правно основание)

(2010/C 134/60)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Bent Hansen (Aarslev, Дания) (представител: I. Anderson, avocat)

Ответник: Европейската комисия (представители: E. White и M. Patakia)

Предмет

Иск за обезщетение за вреди, които се твърди, че са претърпени поради неприемането от страна на Комисията на необходимите мерки, за да задължи Кралство Дания да приеме законовите и административните разпоредби, чрез които да се съобрази с Директива 96/29/Евратом на Съвета от 13 май 1996 година относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166), и да приложи тези разпоредби по отношение на работниците, пострадали в ядрения инцидент в Туле (Гренландия)

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда г-н Bent Hansen да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.3.2009 г.

**Определение на Общия съд от 8 март 2010 г. —
Махsom/СХВП — Махdata Computer (махsom)**(Дело T-155/09) ⁽¹⁾

*(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на
възражението — Липса на основание за постановяване на
съдебно решение по същество)*

(2010/С 134/61)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Махsom sp. z o.o. (Тихи, Полша) (представител:
P. Kral, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: D.
Schimanek-Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на
СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Махdata
Computer GmbH & Co. KG (Марл, Германия)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на
СХВП от 30 януари 2009 г. (преписка R 1019/2009-2) в проце-
дурата по възражение между Махdata Computer GmbH & Co.
KG и Махsom sp. z o.o.

Диспозитив

1. Отпаднало е основанието за постановяване на съдебно
решение по същество.
2. Махsom sp. z o.o. понася направените от него съдебни
разноски, както и разноските на СХВП.

**Определение на председателя на Общия съд от 26 март
2010 г. — SNF/ECHA**

(Дело T-1/10 R)

*(Обезпечително производство — Регламент REACH —
Идентифициране на акриламид като вещество, което
поражда сериозно безпокойство — Молба за спиране на
изпълнението и други обезпечителни мерки — Липса на
неотложност)*

(2010/С 134/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Франция)
(представители: K. Van Maldegem, R. Cana, avocats, и P.
Sellar, solicitor)

Ответник: Европейска агенция по химикали (ECHA) (предста-
вители: M. Heikkilä и W. Broere)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на решението на Евро-
пейската агенция по химикали от 7 декември 2009 г. за иден-
тифициране на акриламид като вещество, което поражда
сериозно безпокойство — решение, прието на основание член
59 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент
и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията,
оценката, разрешаването и ограничаването на химикали
(REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за
изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент
(ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на
Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и
директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО
на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на
български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправка
— ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84).

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разноски.

(1) ОВ С 153, 4.7.2009 г.

Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. — Sviluppo Globale/Комисия

(Дело T-6/10 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнението и за постановяване на временни мерки — Загуба на възможност — Липса на значителна и непоправима вреда — Липса на неотложност)

(2010/C 134/63)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Sviluppo Globale (Рим, Италия) (представители: F. Sciaudone, R. Sciaudone и A. Neri, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira, F. Erlbacher и P. Manzini)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки в производството по възлагане на обществени поръчки EuropeAid/127843/D/SER/KOS за предоставяне на поддържащи услуги на митническата и данъчна администрация на Косово

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.

2. Съдът не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. — Alisei/Комисия

(Дело T-16/10 R)

(Обезпечително производство — Програма за създаване на „Инструмент за прехрана“, предназначен за развиващите се страни — Покана за представяне на предложения за предоставянето на безвъзмездни помощи — Отказ на безвъзмездна помощ — Молба за спиране на изпълнението — Липса на правен интерес — Неспазване на формалните изисквания — Недопустимост)

(2010/C 134/64)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Alisei (Рим, Италия) (представители: F. Sciaudone, R. Sciaudone и A. Neri, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Prete и P. van Nuffel)

Предмет

Искане за привременни мерки относно подбора на искания за предоставянето на безвъзмездни помощи, представени в рамките на програма „Инструмент за бързи ответни мерки във връзка с покачващите се цени на храните в развиващите се страни“ (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi)

Диспозитив

1. Отхвърля искането за обезпечително производство.
2. Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело T-104/10)

(2010/C 134/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и адв. C. von Donat, Rechtsanwalt)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение С(2009) 10561 на Комисията от 18 декември 2009 година, с което се намалява размера на финансовата помощ от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предоставена с Решение С(95) 2529 на Комисията от 27 ноември 1995 г. и впоследствие с Решение С(1999) 3557 на Комисията от 15 ноември 1999 г. за оперативна програма Resider II (1994—1999 г.) за Saarland, във Федерална република Германия;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията е намалила общия размер на финансовата помощ, предоставена от ЕФРР за програмата RESIDER II SAARLAND (1994—1999 г.) във Федерална република Германия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

С първото си правно основание жалбоподателят посочва, че не съществува правна основа за общото определяне на размера и за екстраполацията на финансовите корекции за програмния период 1994—1999 г.

На второ място, с обжалваното решение се нарушавал член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88⁽¹⁾, тъй като не били налице предпоставките за намаляване. Жалбоподателят по-конкретно изтъква, че в тази връзка Комисията преценила неправилно понятието за нередовност. Освен това Комисията не била установила, че националните органи, компетентни за управлението на структурните фондове, нарушили задълженията си съгласно член 23 от Регламент № 4253/88. Не била налице достатъчно точна дефиниция на системи за администриране и контрол, така че да бъде уважено твърдението за системни нередовности. Нещо повече, според жалбоподателя твърденията за системни грешки при администрирането и контрола се основавали на погрешно установяване на факти. Той посочва също, че съществени елементи от фактическото положение били определяни и преценявани погрешно.

При условията на евентуалност, с третото си правно основание жалбоподателят изтъква, че размерът на корекциите, определен с обжалваното решение, бил непропорционален. В тази връзка той посочва, че Комисията не е извършила преценката, която е компетентна да извърши съгласно член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88. По-нататък, прилаганите финансови корекции превишавали (потенциалния) риск от настъпване на вреди за бюджета на Общността. Според жалбоподателя

размерът на корекциите бил образуван чрез кумулиране, без да бъде проверен резултата във всеки отделен случай съгласно принципа на пропорционалност. Жалбоподателят счита също, че извършената от Комисията екстраполация на грешките била непропорционална, тъй като специфични грешки не могли да бъдат отнасяни към един разнороден сбор.

Като четвърто правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано. В това отношение той посочва, че от обжалваното решение не могли да се изведат начина и мотивите относно извършеното общо определяне на размера от страна на Комисията. Освен това не можело да се установи, че Комисията е взела предвид в достатъчна степен представените от немските органи фактически обстоятелства. По-нататък, от установените слабости при проверките по проекта, извършени от външни одитори, Комисията не направила никакви заключения относно значението на тези констатации.

Накрая, като пето правно основание жалбоподателят изтъква, че отговорникът е нарушил принципа на партньорство, като понастоящем се позовавал на „фишове за допустимостта на разходите“, изготвени едва по време на текущия програмнен период. Нещо повече, Комисията основала обжалваното решение на систематични недостатъци в системата за администриране и контрол, макар че още в програмния период тя била потвърдила капацитета за функциониране на системата за администриране и контрол.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно разпоредби по прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 относно координирането на помощите от различните структурни фондове, от една страна, и между тях и помощите от Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).

Жалба, подадена на 3 март 2010 г. — Procter & Gamble Manufacturing Cologne/CXBP — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Дело T-107/10)

(2010/C 134/66)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Кьолн, Германия) (представител: K. Sandberg, lawyer)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Natura Cosméticos, SA (Itapetecica da Serra, Бразилия)

Искания на жалбоподателя

— Отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 ноември 2009 г. по преписка R 1558/2008-2;

— Да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски; и

— Да се осъди другата страна в производството през апелативния състав да заплати съдебните разноски по производството пред ответника.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „NATURAVIVA“ за стоки и услуги от класове 3, 5 и 44

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Регистрираната в Германия марка „VIVA“ за стоки от клас 3; марката на Общността „VIVA“, регистрирана за стоки от клас 3

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло заявката за регистрация на марка на Общността

Решение на апелативния състав: Уважава жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че между разглежданите марки не е налице вероятност от объркване.

Жалба, подадена на 5 март 2010 г. — Люксембург/Комисия

(Дело T-109/10)

(2010/C 134/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Великото херцогство Люксембург (представители: С. Schiltz и Р. Kinsch, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното решение, доколкото намира приложение към Великото херцогство Люксембург;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска да бъде отменено — доколкото намира приложение към Великото херцогство Люксембург — Решение № C(2009) 10712 на Европейската комисия от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/C „Наводнения Рейн—Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение C(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 година (ЕФРР № 970010008).

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква две правни основания.

С първото правно основание жалбоподателят твърди, че ако бъдат уважени жалбите за отмяна, подадени от нидерландските и германските власти, Великото херцогство Люксембург трябва съответно да се възползва от това. Ако се приеме, че в действителност не съществуват грешките или слабостите, за които се твърди, че са систематични, и които одитът на Комисията смята, че е открил във функционирането на въпросната програма в Нидерландия и в Германия, самата база на обосновката на решението би се сринала и заедно с нея линейната финансова корекция, приложена към осъществените в Люксембург проекти.

Второто правно основание на жалбата е изведено от незаконосъобразността на разпространето към Великото херцогство Люксембург на финансова корекция, която евентуално е обоснована само по отношение на други държави членки. Никаква аномалия не била констатирана във функционирането на програмата във Великото херцогство Люксембург. Фактът, че Люксембург е приел да участва в съвместен проект с Германия, Белгия, Франция и Нидерландия, не оправдавало това Люксембург да търпи отрицателните последици — изразяващи се във финансова корекция на собствените му проекти — от грешки или слабости, които били открити при одита на нидерландските или германски проекти и които почти изключително се изразявали в твърдяно неспазване на разпоредбите относно процедурата за възлагане на обществени поръчки. Въпреки факта обаче, че става въпрос за съвместно участие на пет държави членки в една и съща програма, процедурите за възлагане на обществени поръчки спадали към изключителната отговорност на националните власти на съответните държави членки.

Иск, предявен на 8 март 2010 г. — Insula/Комисия

(Дело Т-110/10)

(2010/С 134/68)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Париж, Франция) (представители: J.-D. Simonet и P. Marsal, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- да се приеме иска за допустим и основателен,
- да се приеме, че искането на Комисията за възстановяване на сумата от 84 129 евро е неоснователно и тогава да се разпорежи Комисията да издаде кредитно известие в размер на 84 120 евро,
- да се постанови съединяване на иска с дело Т-366/09 за целите на писменото и устното производство поради връзка между тях,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, основан на арбитражна клауза, ишецът моли Общия съд да установи несъответствие на дебитното известие от 28 януари 2010 г., с което Комисията изисква, вследствие на одитен доклад от OLAF, възстановяването на авансово заплатени суми на ищеца съобразно клаузите на договор EL HIERRO (NNE5/2001/950), сключен в рамките на програма за изследване и технологично развитие, и демонстрация в областта на енергията, околната среда и устойчивото развитие.

Ишецът излага две правни основания.

С първото правно основание той оспорва изискуемостта на претендираното от Комисията вземане след проведеня през 2005 г. одит.

С второто правно основание той твърди, че като издава новото дебитно известие Комисията нарушава договорните задължения, които не ѝ позволявали шест години след извършеното последно плащане на Insula и при липсата на предизвестие от нейна страна в предвидения в договора срок, повече да иска допълнителни доказателства.

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело Т-114/10)

(2010/С 134/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и C. Blaschke, както и U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- Да се отмени Решение № С(2009) 10712 на Европейската комисия от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/С „Наводнения Рейн—Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение С(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 година (ЕФРР № 970010008);

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията намалява помощта, предоставена от ЕФРР за периода 1 януари 1994 г. — 31 декември 1999 г. на програмата за защита от наводнения в рамките на инициативата на Общността Interreg II/C в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания.

Като първо правно основание жалбоподателят посочва, че не са налице условията за финансова корекция съгласно член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88⁽¹⁾. Според жалбоподателя това не дава право на Комисията да извършва финансови корекции за административни грешки или предполагаеми недостатъци в административните и контролни системи. Освен това жалбоподателят твърди, че дори да бяха открити административни грешки или предполагаеми недостатъци в административните и контролни системи съгласно член 24 от Регламент № 4253/88, не би следвало да става въпрос за финансова корекция. На първо място, „нередности“ като твърдения тук от Комисията могат да се поправят чрез финансова корекция само ако те имат или са имали отрицателно въздействие върху бюджета на Европейския съюз. По мнението на жалбоподателя мерките, срещу които Комисията възразява, не са имали такова въздействие. На второ място, жалбоподателят изтъква, че при поредица проекти, срещу които също е възразявано по този начин, не е имало нарушение на общностното право.

С второто правно основание се твърди, че Комисията не е имала право съгласно Регламент № 4253/88 да приложи фиксирани и базиращи се на екстраполации финансови корекции. Освен това жалбоподателят твърди, че ясната формулировка на член 24 от този регламент се отнася до конкретни ситуации и изчислими суми.

В рамките на третото правно основание жалбоподателят изтъква нарушение на принципа на пропорционалност и твърди, че не се позволява извършвана спрямо държавите екстраполация, въз основа на която от държава членка се изисква да поеме отговорност за грешките на друга държава членка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно определяне на разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 по отношение координацията на дейностите на различните структурни фондове, от една страна, и между тях и дейността на Европейската инвестиционна банка и други съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело T-116/10)

(2010/C 134/70)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение C(2009) 10675 на Комисията от 23 декември 2009 г. за намаляване на подкрепата, предоставена по силата на Решение C(97) 1120 на Комисията от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за програмата „Ziel 2-Programm Nordrhein-Westfalen (1997—1999)“ във Федерална република Германия;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията намалява помощта на ЕФРР за програмата „Ziel 2 Programm Nordrhein-Westfalen (1997—1999)“ във Федерална република Германия.

Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

Като първо правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията не е преценила правилно фактите и обстоятелствата по случая. Жалбоподателят счита, че Комисията се позовава на грешни стойности при изчисляването на използвания процент на грешка.

В рамките на второто правно основание жалбоподателят поддържа, че определените в член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88⁽¹⁾ условия за финансова корекция не са изпълнени. Той счита, че тази разпоредба не дава право на Комисията да извършва финансови корекции поради административни грешки или твърдения за незадоволителни системи за управление и контрол. Освен това той изтъква, че финансова

корекция с размери като на тази, която Комисията прилага, не може да се приеме и по други причини. От една страна, „неправомерностите“, които Комисията критикува, могат да обосноват финансови корекции, само ако имат или са имали отрицателно въздействие върху бюджета на Съюза. Според жалбоподателя случаят с оспорваните от Комисията действия не е такъв. От друга страна, той поддържа, че по цяла поредица от спорни проекти, като този в дадения случай, няма нарушение на общностното право.

Като трето правно основание жалбоподателят отбелязва, че Комисията не е имала право да извършва финансови корекции въз основа на екстраполация или с фиксиран размер на основание на Регламент (ЕИО) № 4253/88. Той поддържа, че ясният текст на член 24 от този регламент визира само конкретни случаи и стойности, които могат да бъдат обозначени с цифри.

В рамките на последното правно основание жалбоподателят поддържа, че дори и да е допустимо да се извършват финансови корекции въз основа на екстраполация или с фиксиран размер, в случая корекциите са незаконосъобразни. В това отношение той отбелязва, че Комисията не е установила дали критикуваните от нея действия имат „присъщ на системата“ характер и дали финансовите корекции с фиксиран размер съответстват на принципа на пропорционалност.

(¹) Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година за определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2052/88 по отношение координирането на дейностите на различните структурни фондове между тях самите и с операциите на Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти (ОВ L 374, стр. 1).

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — ClientEarth и др./Комисия

(Дело T-120/10)

(2010/C 134/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth (Лондон, Обединено кралство), Transport & Environment (Брюксел, Белгия), European Environmental Bureau (Брюксел, Белгия) и BirdLife International (Брюксел, Белгия), (представител: S. Hockman QC, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че ответникът е нарушил Регламент (ЕО) № 1049/2001 (¹) и Регламент (ЕО) № 1367/2006 (²),
- да се установи, че мотивите за отказ на достъп до документ съгласно член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 трябва да бъдат изложени в писмен отговор и в установените срокове на двуетапната административна процедура или в противен случай е налице отказ от позоваване на тях в рамките на правната защита и те не се включват в обхвата на съдебния контрол,
- да се отмени обжалваното Решение от 9 февруари 2010 г. (SG.E3/MM/psi-Ares (2010)70321), с което Комисията обявява намерението си да откаже на жалбоподателите достъп до някои документи, съдържащи информация за околната среда,
- да се осъди ответникът съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 да предостави незабавен достъп до нередактираните варианти на всички искани документи, посочени в хода на процедурата по разглеждане на заявлението от 15 октомври 2009 г. и на потвърждението на заявлението от 17 декември 2009 г., както и на всички документи, съставени по време на това разглеждане, и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски на жалбоподателя, включително съдебните разноски на евентуалните встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска в съответствие с член 263 от ДФЕС да бъде отменено Решение на Комисията от 9 февруари 2010 г., с което ответникът обявява намерението си да откаже на жалбоподателите достъп до някои документи, съдържащи информация за околната среда, свързана с емисии на парникови газове в резултат от производството на биогорива, които документи са изготвени и/или използвани от Комисията в съответствие с Директива 2009/28/ЕО (³).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва следните правни основания:

Първо, нарушение на член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото Комисията не оповестила своевременно документите или мотивите за отказа си да бъдат предоставени. Заявлението било подадено на 15 октомври 2009 г. Ответникът издал частичен отказ, като предоставил четири документа и отказал достъп до приблизително двеста документа. Жалбоподателите оспорват основанията за отказа. На 9 февруари 2010 г., когато изтича установеният в регламента срок, Комисията отказала да оповести останалите документи или да предостави валидни мотиви за неоповестяването им.

Второ, нарушение на член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото Комисията не представила подробни мотиви за неоповестяването на всеки от документите. За да може да се приложи някое от изключенията от задължението за осигуряване на достъп, в писмен отговор в установения срок трябвало да бъдат представени подробни мотиви за отказа за предоставяне на всеки документ. На 9 февруари 2010 г., когато изтича установеният в регламента срок, Комисията отказала да предостави останалите документи и не представила подробни мотиви за отказа за оповестяването им, както се изисквало съгласно регламента и съдебната практика.

Освен това, жалбоподателите твърдят, че е налице нарушение на член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото Комисията не извършила конкретна и индивидуална преценка на съдържанието на всеки документ. От Комисията се изисквало да осъществи конкретна и индивидуална преценка на съдържанието на всеки документ, като определи дали документът или част от него попада в обхвата на някое от изключенията от общото правило за осигуряване на достъп до всички документи. На 9 февруари 2010 г., когато изтича установеният в регламента срок, Комисията признала, че такъв анализ не е бил осъществен относно исканите документи. Ако изобщо бил осъществен някакъв анализ, той не бил предоставен на разположение на жалбоподателите.

По-нататък жалбоподателите твърдят, че е налице нарушение на член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 и на член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 поради незаконосъобразно прилагане на изключението по член 4, параграф 3. Първоначално Комисията се позовала на изключението по член 4, параграф 3 за около двеста документа. На 9 февруари 2010 г., когато изтича установеният в регламента срок, Комисията не предоставила документите. За да може да се позове на изключението по член 4, параграф 3, Комисията трябвало да докаже, че документът или съдържащата се в него информация биха засегнали сериозно процеса и на вземане на решения. Жалбоподателите твърдят, че документите, които съдържат екологична информация, свързана с емисиите в околната среда, не биха засегнали сериозно процеса на вземане на решения на Комисията и че дори някои от тези документи или част от тази информация да отговарят на условията за прилагане на изключение, налице бил по-висш обществен интерес, който диктувал оповестяването им.

В същото време жалбоподателите твърдят, че е налице нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 поради липсата на редактиране на документите. В случай че откаже да предостави исканите документи, Комисията трябвало да разгледа възможността за редакция, така че да залечи частите, които иначе отговарят на изискванията за прилагане на изключение, и да предостави онези части, които не се включват в приложното поле на изключението. Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е взела предвид възможността за редакция и не е осъществила такава и в резултат от това не е оповестила информация или части от документи, които в противен случай щяла да е длъжна да предостави.

На последно място се посочва, че ответникът е нарушил член 4, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото не е определил периода на приложение на изключението по член 4, параграф 3. В случай че откаже да предостави исканите документи или части от тях, Комисията трябвало да определи периода, през който се прилага това изключение. Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е взела предвид и не е оповестила периода, през който да се прилагат изключенията, на които тя иначе би имала основание да се позовава.

- (¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).
- (²) Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- (³) Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 140, стр. 16).

Жалба, подадена на 11 март 2010 г. — Conte и др./Съвет

(Дело T-121/10)

(2010/C 134/72)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Giovanni Conte (Pomezia, Италия), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Италия), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Италия), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Италия), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Италия) (представители: P. Cavasola, avvocato, G. Micucci, avvocato, V. Cannizzaro, avvocato)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищците

— да се отмени обжалвания регламент;

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006.

Всички жалбоподатели по настоящото дело са оператори в сектора на рибарството и са подчинени на предвидените в обжалвания регламент задължения.

В подкрепа на исканията си те изтъкват следните доводи:

1. Невалидност на член 9, параграф 2 и 3 и член 10, параграфи 1 и 2 от спорния регламент, доколкото тези разпоредби предвиждат риболовните кораби с обща дължина над петнайсет метра да се оборудват с двойна система за наблюдение: предвиденото в член 9 сателитно наблюдение, както и допълнителна система за автоматично разпознаване. Това са за две различни системи за наблюдение, които по същество изпълняват една и съща функция. Това задължение не е надлежно обосновано. То изглежда нарушава и принципа на пропорционалност, в случая с оглед на необходимостта мярката да е подходяща. Освен това, задължението да се оборудват с двойна система за наблюдение представлява финансова тежест за жалбоподателите, която не е обоснована от каквато и да е разумна необходимост.
2. Невалидност на членове 15 и 17 от обжалвания регламент доколкото тези разпоредби предвиждат задължение за риболовните кораби с обща дължина 12 метра или повече да изпращат определена информация ежедневно и при всички случаи преди да влязат в пристанището и дори четири часа преди пристигане в пристанището. Според жалбоподателите подобно задължение изглежда неразумно, непропорционално и дори невъзможно за изпълнение. По-специално, това задължение не би могло да се изпълни от риболовните кораби, извършващи риболовна дейност в малък обем в риболовни зони, отдалечени на няколко плавателни часа от пристанищата, освен ако останат в изчакване извън пристанището до изтичане на посочените четири часа.
3. Невалидност на системата за контрол и инспекции, доколкото обжалваният регламент предвижда безусловно задължение да се предостави достъп до помещенията на плавателния съд, да се погъват електронни документи, както и да се приемат форми на инспекции и да се отговаря на въпросите на инспектиращите длъжностни лица, които действат без разрешение от страна на съдебните органи и без да бъдат контролирани от службите на полицията. По този начин се нарушавало правото на поверителност, на неприкосновеност на жилището, на личен живот, както и правото им на защита, в различните им форми. Освен че нарушава горепосочените основни права, поради степента на намеса подобен контрол води до лишаване от съдържание на гарантираното от учредителните договори право на стопанска инициатива на операторите от риболовния сектор. Специално основание за невалидност произтича от разпоредбата на член 82, който дава право на инспектиращите длъжностни лица да взимат мерки за обезпечаване на доказателствата за евентуално нарушение.
4. Невалидност на член 73, параграф 8 от обжалвания регламент, доколкото тази разпоредба установява свобода за държавите членки да прехвърлят върху операторите от риболовния сектор финансовата тежест на системата за контрол. В това отношение се посочва, че тази разпоредба е явно невалидна, тъй като противоречи на принципа на социално разпределение на разходите, необходими за реализиране на обществените интереси.
5. Невалидност на член 92 от обжалвания регламент, доколкото тази разпоредба предвижда система за прехвърляне на отговорността за всяко нарушение, която независимо от това кой е извършителят на нарушението в крайна сметка се носи от собственика на риболовния кораб и всеки правопреемник. В това отношение се посочва, че тази разпоредба противоречи на принципа на личната отговорност, на принципа на защита на частната собственост и на принципа на пропорционалност, доколкото не е разумно насочена към предотвратяване на заобикалянето на санкционния режим.
6. Невалидност на член 103 от обжалвания регламент, доколкото тази разпоредба предвижда, че когато държава членка не изпълни задълженията си по този регламент, това може да доведе до финансова помощ, предвидена в Регламент № 1198/2006⁽¹⁾ и Регламент № 861/2006⁽²⁾. Според жалбоподателите спирането на помощта води до прехвърляне на отговорността от държавата върху частноправните субекти, които трябва да понесат неблагоприятните последици от действия на държавата. Подобна форма на прехвърляне на санкцията нарушава принципа на лична отговорност и принципа на пропорционалност.
7. Невалидност на член 14, параграфи 1, 2, 3, 4 и 5, член 17, параграф 1, член 58, параграфи 1, 2, 3 и 5, член 59, параграфи 2 и 3, член 60, параграфи 4 и 5, член 62, параграф 1, член 63, параграф 1, член 64, член 65, член 66, параграфи 1 и 3, член 67, параграф 1 и член 68 от обжалвания регламент. Жалбоподателите твърдят в това отношение, че този регламент се основава само на член 37 от Договора за ЕО, предвиждащ обща политика в областта

на рибарството и че предвидените в този регламент мерки биха били законосъобразни само ако са свързани с политиката в областта на рибарството, установена от общностните институции в множество актове. Горепосочените мерки обаче не са свързани със сектори или видове, до които се отнася общата политика в областта на рибарството и следователно не попадат в приложното поле на член 37 от Договора за ЕО.

(¹) Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 година за Европейския фонд за рибарство.

(²) Регламент (ЕО) № 861/2006 на Съвета от 22 май 2006 година за установяване на финансови мерки на Общността за прилагането на Общата политика по рибарство и в областта на морското право.

Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Hartmann/CXВП (Complete)

(Дело T-123/10)

(2010/C 134/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Германия)
(представител: N. Aicher, Rechtsanwältin)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 20 януари 2010 г. по преписка R 601/2009-4,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително тези, направени във връзка с производството пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „Complete“ за стоки от класове 5 и 10 (заявка № 7 432 024)

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (¹), тъй като заявеният за разглежданите стоки знак не е пряко описателен; нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като този знак има изисквания отличителен характер.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — Lidl Stiftung/CXВП — Vinotasia (VITASIA)

(Дело T-124/10)

(2010/C 134/74)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарсулм, Германия)
(представители: M. Schaeffer и A. Marx, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vinotasia GmbH (Кобленц, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав от 14 януари 2010 г. по преписка R 1054/2008-4,

— да се отхвърли подаденото на 30 юни 2006 г. възражение № В 1 027 947 в частта, в която е уважено с решение на отдела по споровете от 30 май 2008 г.,

— да се осъди ответникът да заплати разноските по производствата пред Общия съд на Европейския съюз и пред четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели),

— при условията на евентуалност, да се спре производството до постановяването на окончателно решение по подаденото пред германското Патентно ведомство искане за обявяване на недействителност на по-ранната германска марка „VINOTASIA“, регистрирана под № 302 15 015.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „VITASIA“ за стоки от класове 29, 30, 31, 32 и 33 (заявка № 4 691 101)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Vinotasia GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска словна марка „VINOTASIA“, регистрирана под № 302 15 015 за стоки и услуги от класове 32, 33 и 35.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, доколкото не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 17 март 2010 г. — Lux Management/CXВП — Zeis Excelsa (KULTE)

(Дело T-130/10)

(2010/C 134/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Lux Management Holding SA (Люксембург, Люксембург) (представител: S. Mas, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zeis Excelsa SPA (Montegrano, Италия)

Искания на жалбоподателя

— да се обяви решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 януари 2010 г. по преписка № R 712/2008-4 за безпредметно;

— при условията на евентуалност, да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 януари 2010 г. по преписка № R 712/2008-4, тъй като в него не са взети предвид представените от жалбоподателя доказателства;

— при условията на евентуалност, да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 януари 2010 г. по преписка № R 712/2008-4, поради липса на мотиви по въпроса за търпимостта от другата страна в производството пред апелативния състав по отношение на регистрираната марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност, и

— да се осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: фигуративната марка „KULTE“ за стоки от класове 14, 18 и 25

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: италианска фигуративна марка „CULT“ за стоки от клас 25, международна фигуративна марка „CULT“ за стоки от класове 14, 18 и 25, с действие във Франция и Белениукс.

Решение на отдела по заличаването: частична отмяна на марката на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 43 от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав не е признал, че решението му е лишено от предмет, тъй като страните са постигнали споразумение за едновременното съществуване на разглежданите марки и за последвалото искане за оттегляне; нарушение на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, тъй като апелативният състав е отказал да допусне нови доказателства, представени от жалбоподателя; нарушение на член 57, параграф 2 от Регламент № 207/2009, доколкото апелативният състав е преценил погрешно значението на представените доказателства и не е изложил мотиви във връзка с доказателството за търпимост на регистрираната марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност.

Жалба, подадена на 23 март 2010 г. — Pieno žvaigždės/СХВП — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)

(Дело T-135/10)

(2010/С 134/76)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: АВ „Pieno žvaigždės“ (Вилнюс, Литва) (представители: I. Lukauskienė и R. Žabolienė, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Италия)

Искания на жалбоподателя

— отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 18 януари 2010 г. по преписка R 1070/2009-2; и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „Iogurt.“ за стоки от клас 29

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрираната в Литва фигуративна марка „jogurtas“ за стоки от клас 29; фигуративната марка на Общността „jogurt“, регистрирана за стоки от клас 29

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението в неговата цялост.

Решение на апелативния състав: счита, че жалбата не е подадена.

Изложени правни основания: нарушение на член 60 от Регламент № 207/2009 на Съвета във връзка с член 8 от Регламент № 2869/95⁽¹⁾ на Комисията, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че такста за обжалване не е била платена в определения срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията от 13 декември 1995 относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 303, стр. 33, Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 13).

Жалба, подадена на 24 март 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело T-138/10)

(2010/С 134/77)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: J. Rodríguez Cárcano)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение № C(2010) 337 на Комисията от 28 януари 2010 г., с което се намалява помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за оперативната програма Comunidad Valenciana Цел 1 (1994—1999) в Испания по силата на Решение C(1994) 3043/6, ЕФРР, № 94.11.09.011 и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С Решение С(94) 30436 от 25 ноември 1994 г. Комисията е предоставила помощ от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на оперативна програма в региона на Валенсия, вписваща се в общностната рамка на подкрепа за структурните помощи в испанските региони по силата на цел 1 за периода 1994—1999 г., с поет от ЕФРР максимален размер от 1 207 941 000 ЕСУ. Обжалваното в настоящия случай решение отчита, че са възникнали нередности в 23 от 38-те разглеждани проекта и намалява първоначално предоставената помощ с 115 612 377,25 EUR.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят привежда следните доводи:

— Нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година⁽¹⁾ поради това, че в обжалваното решение е използван методът на екстраполирането, като се има предвид, че посоченият член не предвижда възможността да се екстраполират нередностите, установени в конкретни дейности, по отношение на съвкупността дейности, включени във финансираните със средства на ЕФРР оперативни програми. Според държавата жалбоподател извършената от Комисията в обжалваното решение корекция е лишена от правно основание, тъй като Насоките на Комисията от 15 октомври 1997 година относно нетните финансови корекции в рамките на прилагането на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета не могат да породят правни последици спрямо държавите членки в съответствие с Решение на Съда от 6 април 2000 г. по дело Кралство Испания/Комисия, С-443/97⁽²⁾, и тъй като член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година предвижда единствено намаляването на помощите, чиято проверка потвърждава наличието на нередност — принцип, който контрастира с прилагането на корекции посредством екстраполиране.

— При условията на евентуалност, нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година във връзка с настоящия член 4, параграф 3 ДЕС (принцип на лоялното сътрудничество), доколкото корекцията посредством екстраполиране е била приложена, въпреки че не е била констатирана негодност на системата за управление, контрол или одитиране във връзка с изменените договори, тъй като управленските органи са прилагали испанското законодателство, което Съдът на Европейския съюз не е обявил за намиращо се в несъответствие с правото на Европейския съюз. Кралство Испания счита, че спазването от управленските органи на националното право, дори ако може да доведе до това Комисията да констатира наличието на конкретни нередности или нарушения на правото на Европейския съюз, не може да служи за основа на екстраполиране, отнасящо се до неефикасност в системата за управление, когато законът, който посочените органи прилагат, не е бил обявен от Съда за намиращ се в несъответствие с правото на Европейския съюз, нито Комисията е започнала производство срещу държавата членка съгласно член 258 ДФЕС.

— При условията на евентуалност, нарушение на член 24 от Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година поради липсата на представителност на модела, използван за прилагането на финансовата корекция посредством екстраполиране. Комисията е използвала модел за прилагането на екстраполирането със силно редуциран брой проекти (38 от 7 862), без да вземе предвид всички насоки на оперативната програма, като се включват предварително отклонени от испанските власти разходи, изхожда се от декларирания разход, а не от отпуснатата помощ, и то чрез прилагането на компютърна програма, предлагаща ниво на достоверност, което е по-ниско от 85 %. Ето защо Кралство Испания счита, че моделът не съдържа необходимите условия за представителност, за да служи като основа на екстраполиране.

— Погасяване на процедурите по давност в приложение на член 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година. На последно място, Кралство Испания счита, че съобщаването на испанските власти за наличието на нередности (станало през юли 2004 г., отнасящо се в по-голямата си част до случаи на нередности, допуснати през 1997, 1998 и 1999 г.) трябва да обуслови давността за същите, като се приложи предвиденият в член 3 от Регламент № 2988/95⁽³⁾ 4-годишен срок.

(1) Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно определяне на разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 по отношение координацията на дейностите на структурните фондове, от една страна, и между тези дейности и дейностите на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти, от друга (ОВ L 374, стр. 1).

(2) Recueil, стр. I-2415.

(3) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Жалба, подадена на 30 март 2010 г. — Ben Ri Electrónica/CXВП — Sacora (LT LIGHT-THECNO)

(Дело T-143/10)

(2010/C 134/78)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Ben Ri Electrónica, SA (Мадрид, Испания) (представител: A. Alejos Cutuli, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Sasora, SAU [Sant Jaume de Llerca (Girona), Испания]

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решението на четвърти апелативен състав на СХВП и да се откаже регистрацията на марка на Общността, заявка № 4.520.193;
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Sasora, S.A.U

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която съдържа словесния елемент „LT“ (заявка за регистрация № 4.520.193), за стоки от класове 7, 9 и 11

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка на Общността (№ 13.375) и испански фигуративни марки (№ 1.719.729 и № 1.719.730), съставени от противопоставянето на „L“ и „T“, поставени в кръг, за стоки от класове 9 и 11

Решение на отдела по споровете: частично отхвърляне на възражението

Решение на апелативния състав: отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на възражението

Изложени правни основания: неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността

Жалба, подадена на 29 март 2010 г. — Space Beach Club/СХВП — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Дело T-144/10)

(2010/С 134/79)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Space Beach Club, SA [San Jorge (Ибиза), Испания] (представител: A. Alejos Cutuli, abogado)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Miguel Ángel Flores Gómez (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав на СХВП и да се отхвърли заявката за регистрация на марка на Общността № 5.683.693,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Miguel Ángel Flores Gómez.

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка, която съдържа словесния елемент „SPS space of sound“ (заявка за регистрация № 5.683.693) за стоки и услуги от класове 9, 35 и 41.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Испански фигуративни марки, които съдържат словесния знак „SPACE“ (№ 2.021.783, № 2.610.677, № 2.644.838, № 2.644.839, № 2.654.511, № 2.694.428, № 2.583.870, № 3.175.742 и № 4.529.814) за стоки и услуги от класове 9, 25 и 41.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността.

Определение на Общия съд от 4 март 2010 г. — de Jong/Съвет и Комисия

(Дело T-303/94)

(2010/С 134/80)

Език на производството: нидерландски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Ellinikos Niogomon/Комисия(Дело T-312/08) ⁽¹⁾

(2010/С 134/81)

Език на производството: английски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

Определение на Общия съд от 18 март 2010 г. — Papierfabrik Hamburger-Spremborg/Комисия(Дело T-350/08) ⁽¹⁾

(2010/С 134/82)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 272, 25.10.2008 г.

Определение на Общия съд от 24 март 2010 г. — Berenschot Groep/Комисия(Дело T-428/09) ⁽¹⁾

(2010/С 134/83)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 23 февруари 2010 г. — Faria/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

(Дело F-7/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Аtestиране — Аtestационен доклад — Период на аtestиране 2006/2007 — Искане за отмяна на аtestационния доклад — Явна грешка в преценката — Поправяне на неилуцествени вреди)

(2010/C 134/84)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marie-Hélène Faria (Muchamiel, Испания) (представител: L. Levi, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представители: I. de Medrano Caballero, подпомаган от D. Waelbroeck, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на аtestационния доклад за периода от 1 октомври 2006 г. до 30 септември 2007 г., както и осъждане на отвeтника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди

Диспозитив

1. Отменя аtestационния доклад на г-жа Faria, изготвен от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) за периода от 1 октомври 2006 г. до 30 септември 2007 г.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. СХВП понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и три четвърти от разноските на г-жа Faria.
4. Г-жа Faria понася една четвърт от направените от нея разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 21.03.2009 г., стр. 55.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 март 2010 г. — N/Парламент

(Дело F-26/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Иск за обезщетение — Допустимост — Психически тормоз — Задължение за полагане на грижа — Неилуцествена вреда)

(2010/C 134/85)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: N (Брюксел, Белгия) (представител: É. Boigelot, avocat)

Отвeтник: Парламент (представители: K. Zejdová и R. Ignătescu)

Предмет

Осъждане на Парламента да изплати на жалбоподателя сумата от 12 000 EUR като обезщетение за претърпените вреди, от една страна, поради психическия и професионален тормоз срещу него и, от друга страна, поради липсата на вътрешно административно разследване от независим орган.

Диспозитив

1. Осъжда Европейския парламент да плати на N обезщетение в размер на 2 000 EUR.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейският парламент понася направените от него съдебни разноски, както и три четвърти от съдебните разноски на N.
4. N понася една четвърт от направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 153, 04.07.2009 г., стр.51.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 9 март 2010 г. — Цветанова/Комисия(Дело F-33/09) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Възнаграждение — Надбавка за експатриране — Условия, предвидени в член 4 от Приложение VII към Правилника — Обичайно местопребиваване преди постъпване на служба — Престой в качеството на студент в мястото на работа през референтния период — Стажове извън мястото на работа през референтния период — Съобразяване на действителното местопребиваване)

(2010/С 134/86)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Аглика Цветанова (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално представлявана от D. Martin и J. Vaquero Cruz, впоследствие от J. Currall и J. Vaquero Cruz)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на Комисията, с което на жалбоподателката е отказано ползването на надбавката за експатриране, предвидена в член 4, параграф 1, буква а) от приложение VII към Правилника

Диспозитив

1. *Отменя решението на Европейската комисия от 10 юли 2008 г., с което на г-жа Цветанова е отказано ползването на надбавката за експатриране, предвидена в член 4 от приложение VII към Правилника.*
2. *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 129, 6.6.2009 г., стр. 22.

Определение на Съда на публичната служба (втори състав) от 25 март 2010 г. — Buschak/ЕФПУЖТ(Дело F-47/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Европейска фондация за подобряване условията на живот и труд — Длъжностна характеристика на заместник директора — Жалба за отмяна — Иск за обезщетение — Правен интерес — Явна недопустимост)

(2010/С 134/87)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Willy Buschak (Бон, Германия) (представители: първоначално L. Levi и C. Ronzi, avocats, впоследствие L. Levi, avocat)

Ответник: Европейска фондация за подобряване условията на живот и труд (представител: C. Callanan, solicitor)

Предмет

Публична служба — Отмяна на решението, с което е изменена длъжностната характеристика на жалбоподателя и осъждане на ответника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя материални и морални вреди

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата като явна недопустима.*
2. *Осъжда г-н Buschak да заплати всички съдебни разноски.*

⁽¹⁾ Ю С 171, 5.7.2008 г., стр. 52.

Жалба, подадена на 8 декември 2009 г. — Papathanasiou/СХВП

(Дело F-99/09)

(2010/С 134/88)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Elisavet Papathanasiou (Аликанте, Испания) (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

вече са преустановени, въпреки че трудовото правоотношение не е прекратено поради неправомерност на поведението на СХВП:

Предмет и описание на правния спор

От една страна, да се отмени клаузата в договора на жалбоподателя, която предвижда автоматично прекратяване на трудовия договор, в случай че жалбоподателят не бъде включен в списъка на резервите на предвиден за нуждите на СХВП външен конкурс, и от друга страна, да се обяви, че конкурси СХВП/AD/01/07, СХВП/AD/02/07, СХВП/AST/01/07 и СХВП/AST/02/02 не произвеждат последици по отношение договора на жалбоподателя. Освен това жалбоподателят иска да му бъде присъдено обезщетение за вреди.

— Съдът на публичната служба да осъди СХВП, като установи задължението на СХВП съгласно досегашните условия да продължи трудовоправното отношение с жалбоподателя и да го възстанови на служба, да обезщети в пълен размер жалбоподателя, като поправи възникналите за жалбоподателя имуществени вреди, поспециално като изплати всички евентуално неизплатени възнаграждения, и всички други причинени с неправомерното поведение на СХВП разходи (след приспадане на полученото обезщетение на безработица).

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска,

— Съдът на публичната служба да отмени писмото на СХВП от 12 март 2009 г. и съдържащите се в него решения на СХВП, съгласно които трудовото правоотношение на жалбоподателя се прекратява с изтичането на 8-месечен срок на предизвестие, считано от 16 март 2009 г., като установи съществуващо трудово правоотношение на жалбоподателя със СХВП. Жалбоподателят иска, доколкото Съдът на публичната служба прецени за необходимо, да бъдат отменени допълнителните писма на СХВП от 3 август 2009 г. (спиране на срока на предизвестие за 3 месеца) и от 9 октомври 2009 г. (отхвърляне на жалбата), които според жалбоподателя нямат самостоятелен характер.

— при условията на евентуалност, ако поради основания от правно или фактическо естество в настоящия случай не се стигне до възстановяване на жалбоподателя на служба и/или до продължаване на трудовото правоотношение с него при досегашните условия, да се осъди СХВП да изплати на жалбоподателя за имуществените вреди, възникнали вследствие на незаконното прекратяване на неговата трудова дейност, обезщетение в размер на разликата между действителния доход и дохода, който трябваше да се очаква, в сравнение с дохода, който жалбоподателят би получил, ако договорът бе продължил да действа, като се вземат предвид подлежащите на изплащане пенсионни и други права.

— Съдът на публичната служба да отмени клаузата за разваляне в член 5 от трудовия договор между жалбоподателя и СХВП или да я обяви за недействителна, а при условията на евентуалност,

— Да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

да обяви, че и в бъдеще прекратяването на трудовия договор на жалбоподателя не може да се основава на клаузата за разваляне в трудовия договор;

Жалба, подадена на 12 февруари 2010 г. — Nicola/ЕИБ

(Дело F-13/10)

(2010/C 134/89)

Език на производството: италиански

при условията на евентуалност, да установи, че посочените в писмото на СХВП от 12 март 2009 г. конкурси не са могли да предизвикат неблагоприятните последици на клаузата за разваляне.

Страни

Жалбоподател: Carlo De Nicola (Strassen, Люксембург) (представител: L. Isola, avvocato)

— Съдът на публичната служба да осъди СХВП да изплати на жалбоподателя обезщетение в подходящ размер за произтеклите от посочените в точка 1 от жалбата имуществени и неимуществени вреди, като този размер се определи по справедливост от Съда на публичната служба.

Отвeтник: Европейска инвестиционна банка

Предмет на производството

— В случай че към момента, в който Съдът на публичната служба се произнесе дейността на жалбоподателя и/или заплащането на дължимото му от СХВП възнаграждение

Отмяна на информативния доклад за 2008 г., както в частта относно целите, така и в оценъчната му част, и на решения за повишаване от 18 март 2009 г. Освен това, осъждане на ответника да обезщети имуществените и неимуществени вреди, причинени на жалбоподателя.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 23 септември 2009 г. в частта, в която комитетът по жалбите отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу информативния доклад за 2008 г.;
- да се отмени информативният доклад за 2008 г., както в частта относно целите, така и в оценъчната му част;
- да се отменят всички свързани, последващи и предварителни актове, между които Насоките на Дирекция „HR“ за обобщаване на оценката, чрез използване на една от първите букви на азбуката, и наложените количествени ограничения за предоставяне на оценка А или В+, както и на решенията за повишаване от 18 март 2009 г., тъй като в светлината на изразеното от неговите висшестоящи мнение, ЕИБ е пропуснала да вземе предвид жалбоподателя в точката „Promotions from Function E to D“;
- да се осъди ЕИБ да заплати обезщетение за имуществените и неимуществени вреди, както и да заплати съдебните разходи, заедно с лихви, при отчитане на ревалоризацията на валутата при определяне на присъдената сума.

**Жалба, подадена на 25 февруари 2010 г. —
Marcuccio/Комисия**

(Дело F-14/10)

(2010/C 134/90)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Установяване на прекомерната продължителност на процедурата за признаване на частична инвалидност и осъждане на ответника да заплати обезщетение за вредите, претърпени от жалбоподателя

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Комисията, с което се отхвърля искането от 30 януари 2009 г.;

— да се отмени акта, с който се отхвърля жалбата от 20 юли 2009 г. срещу решението, отхвърлящо искането от 30 януари 2009 г.;

— доколкото е необходимо, да се отмени записка ADMIN.B.2/MB/lis D(09) 29562 от 6 ноември 2009 г., получена от жалбоподателя на 16 декември 2009 г.;

— доколкото е необходимо, да се установи, че процедурата за предоставяне на жалбоподателя на законовите гаранции по член 73 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности във връзка със злополука, която е претърпял на 12 септември 2003 г., е продължила повече от пет години;

— доколкото е необходимо, да се обяви, че продължителността на горепосочената процедура надхвърля разумните граници;

— да се осъди Комисията да обезщети имуществените и неимуществени вреди, несправедливо понесени от жалбоподателя във връзка с неразумната продължителност на горепосочената процедура, в размер на 10 000 EUR, или в по-голям или по-малък размер, определен по справедливост от съда;

— да се осъди Комисията да заплати на жалбоподателя лихва върху горепосочената сума в размер на 10 % годишно и с годишна капитализация, считано от момента на получаване на искането от 30 януари 2009 г. до пълното изплащане на сумата от 10 000 EUR;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Жалба, подадена на 26 февруари 2010 г. — Andres и др./ЕЦБ

(Дело F-15/10)

(2010/C 134/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Carlos Andres и др. (Франкфурт на Майн, Германия) (представители: M. Vandenbussche и L. Levi, avocats)

Отговорник: Европейска централна банка

Предмет на производството

От една страна, отмяната на извлеченията от платежната ведомост за месец юни 2009 г., както и на всичките издадени след този месец и за в бъдеще извлечения от платежната ведомост, доколкото тези извлечения представляват приложение на реформата на пенсионната схема, за която е взето решение на 4 май 2009 г. От друга страна, отстраняване на претърпените от жалбоподателите вреди.

Искания на жалбоподателите

- да се отменят извлеченията от платежната ведомост за месец юни 2009 г. доколкото тези извлечения представляват първоначално приложение на реформата на пенсионната схема, за която Управителният съвет взема решение на 4 май 2009 г., както и да се отменят в една и съща степен всички последващи извлечения от платежната ведомост, както и бъдещи извлечения от пенсионните партиди;
- доколкото е необходимо, да се отменят постановените съответно на 28 август и 17 декември 2009 г. решения за отхвърляне на исканията за преразглеждане („administrative review“) и вътрешни жалби („grievance procedure“);
- следователно, да се осъди ответника да заплати разликата във възнаграждението и в пенсията, получена в резултат на посоченото по-горе решение на Управителния съвет от 4 май 2009 г., във връзка с прилагането на предходната пенсионна схема; тази разлика във възнаграждението и в пенсията трябва да бъде увеличена с лихвите за забава, начислени от 15 юни 2009 г. и след това на 15 число всеки месец до окончателното ѝ изплащане, като тези лихви се определят въз основа на ставката на ЕЦБ, увеличена с 3 пункта;
- да се осъди ответника да заплати обезщетение за вреди за претърпаната вреда поради загубата на покупателната способност, като тази вреда се оценява *ex aequo et bono*, и провизорно на 1 % от месечното възнаграждение на всеки жалбоподател;
- да се осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 10 март 2010 г. — М. Almeida Campos и др./Съвет

(Дело F-16/10)

(2010/C 134/92)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: М. Almeida Campos (Брюксел, Белгия) и др. (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Предмет на производството

Отмяна на решенията да не се повишат жалбоподателите в степен AD 12 в процедурата по повишаване за 2009 г. и доколкото е необходимо на решенията да се повишат в тази степен, в същата процедура за повишаване, длъжностните лица, чиито имена са включени в списъка на повишените, публикуван в съобщения до персонала № 97/09 от 27 април 2009 г. и № 93/09 от 13 май 2009 г.

Искания на жалбоподателите

- Да се отменят решенията да не се повишат жалбоподателите в степен AD 12 в процедурата по повишаване за 2009 г.,
- доколкото е необходимо да се отменят решенията да се повишат в тази степен, в същата процедура за повишаване, длъжностните лица, чиито имена са включени в списъка на повишените, публикуван в съобщения до персонала № 97/09 от 27 април 2009 г. и № 93/09 от 13 май 2009 г.;
- да се осъди Съветът на европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 март 2010 г. — Daake/СХВП

(Дело F-17/10)

(2010/С 134/93)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Simone Daake (Аликанте, Испания) (представител: Н. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на СХВП от 4 декември 2009 г., с което се отхвърлят исканията на жалбоподателката за обезщетение за вреди

Искания

Жалбоподателката иска:

— да се осъди СХВП да ѝ заплати обезщетение за имуществени вреди в размер на разликата между:

от една страна, фактическото ѝ възнаграждение според нейното формално класиране като договорно нает служител по член 3а от УРДС от 1 ноември 2005 г. до 31 декември 2008 г., както и изплатените ѝ обезщетения за безработица от 1 ноември 2008 г. до настоящия момент и

от друга страна, полагащото ѝ се възнаграждение като срочно нает служител по член 2, буква а) от УРДС от 1 ноември 2005 г. до 31 декември 2008 г., както и полагащите ѝ се обезщетения за безработица от 1 ноември 2008 г. до настоящия момент, изчислени в съответствие с нейното полагащо се за м. октомври 2008 г. възнаграждение съгласно член 2, буква а) от УРДС —

както и загубите, свързани с пенсията за осигурителен стаж и с някои други обезщетения, възнаграждения и облаги, като се вземе под внимание подходящо и отговарящо на нейните резултати повишение към 1 април 2008 г.,

както и — доколкото е необходимо за уважаване на исканията за обезщетение за вреди — да се отменят решенията на СХВП от 6 май 2009 г. и от 4 декември 2009 г.;

— да се осъди СХВП да заплати на жалбоподателката обезщетение за неимуществените вреди, причинени с дискриминацията спрямо други служители на СХВП, в определен по преценка на Съда размер;

— да се осъди ответникът СХВП да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Capidis/Комисия

(Дело F-18/10)

(2010/С 134/94)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: г-н Georges Capidis (Zellik, Белгия) и др. (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението за налагане на жалбоподателя на дисциплинарно наказание „понижаване в степен“.

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението за налагане на жалбоподателя на дисциплинарно наказание „понижаване в степен“, предвидено в член 9, параграф 1, буква е) от Приложение IX към Правилника за длъжностните лица;

— да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2010/С 134/89	Дело F-13/10: Жалба, подадена на 12 февруари 2010 г. — Nicola/ЕИБ	53
2010/С 134/90	Дело F-14/10: Жалба, подадена на 25 февруари 2010 г. — Marcuccio/Комисия	54
2010/С 134/91	Дело F-15/10: Жалба, подадена на 26 февруари 2010 г. — Andres и др./ЕЦБ	54
2010/С 134/92	Дело F-16/10: Жалба, подадена на 10 март 2010 г. — M. Almeida Campos и др./Съвет	55
2010/С 134/93	Дело F-17/10: Жалба, подадена на 15 март 2010 г. — Daake/СХВП	56
2010/С 134/94	Дело F-18/10: Жалба, подадена на 18 март 2010 г. — Caridis/Комисия	56

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

